

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B**   **NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 1221/2009**
ze dne 25. listopadu 2009

o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES

(Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013	L 158	1	10.6.2013
► <u>M2</u>	Nařízení Komise (EU) 2017/1505 ze dne 28. srpna 2017	L 222	1	29.8.2017
► <u>M3</u>	Nařízení Komise (EU) 2018/2026 ze dne 19. prosince 2018	L 325	18	20.12.2018

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES)
č. 1221/2009**

ze dne 25. listopadu 2009

o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Cíl

Zřizuje se systém Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (dále jen „systém EMAS“) umožňující dobrovolnou účast organizací usazených ve Společenství nebo mimo něj.

Cílem systému EMAS jako důležitého nástroje akčního plánu pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku je pomáhat průběžně zlepšovat vliv činnosti organizací na životní prostředí tím, že se vytvoří a zavedou systémy environmentálního řízení, jejichž výkon je systematicky, objektivně a pravidelně hodnocen, že jsou poskytovány informace o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, že probíhá otevřený dialog s veřejností a ostatními zainteresovanými osobami, jakož i tím, že se do těchto aktivit aktivně zapojí zaměstnanci daných organizací a jsou pořádány vhodné vzdělávací aktivity.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí

- 1) „environmentální politikou“ celkové záměry a směřování organizace, pokud jde o vliv její činnosti na životní prostředí, které byly formálně stanoveny nejvyšším vedením organizace, včetně dodržování všech příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí, a rovněž závazek neustále zlepšovat vliv činnosti organizace na životní prostředí. Environmentální politika tvoří rámec pro činnost organizace a pro stanovení obecných a specifických environmentálních cílů;
- 2) „vlivem činnosti organizace na životní prostředí“ měřitelné výsledky řízení organizace, pokud jde o environmentální aspekty;
- 3) „dodržováním právních předpisů“ úplné uplatňování příslušných právních požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí, včetně podmínek udělených povolení;
- 4) „environmentálním aspektem“ prvek činností, výrobků nebo služeb organizace, který má nebo může mít dopad na životní prostředí;
- 5) „významným environmentálním aspektem“ environmentální aspekt, který má nebo může mít významný dopad na životní prostředí;

▼ B

- 6) „přímým environmentálním aspektem“ environmentální aspekt související s činnostmi, výrobky a službami organizace, nad kterými má tato organizace přímou kontrolu;
- 7) „nepřímým environmentálním aspektem“ environmentální aspekt, který může být výsledkem vzájemného působení organizace a třetích osob a může být v přiměřené míře ovlivněn organizací;
- 8) „dopadem na životní prostředí“ jakákoli změna životního prostředí jak negativní, tak pozitivní, zcela nebo částečně vyplývající z činností, výrobků nebo služeb organizace;
- 9) „environmentálním přezkumem“ počáteční komplexní analýza environmentálních aspektů činností, výrobků a služeb organizace a jejich dopadů a vlivu na životní prostředí;
- 10) „environmentální programem“ popis opatření, odpovědností a prostředků učiněných nebo plánovaných k dosažení obecných a specifických environmentálních cílů a lhůty pro dosažení těchto cílů;
- 11) „obecným environmentálním cílem“ celkový environmentální cíl vyplývající z environmentální politiky, jehož dosažení si organizace sama stanoví a který je pokud možno kvantifikován;
- 12) „specifickým environmentálním cílem“ podrobný požadavek na činnost organizace, který vyplývá ze stanovených obecných environmentálních cílů, který se uplatňuje v organizaci nebo její části a který je třeba jej stanovit a splnit pro dosažení těchto obecných cílů;
- 13) „systémem environmentálního řízení“ ta část celkového systému řízení, která zahrnuje organizační strukturu, plánování, odpovědnosti, techniky, postupy, procesy a zdroje pro rozvoj, provádění, dosažení, přezkum a udržování environmentální politiky a řízení environmentálních aspektů;
- 14) „osvědčenými postupy pro environmentální řízení“ nejúčinnější způsob, jak v organizacích v příslušném odvětví zavést systém environmentálního řízení, který může vést v daných hospodářských a technických podmínkách k nejlepšímu vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
- 15) „podstatnou změnou“ změna ve fungování, struktuře, správě, postupech, činnosti, výrobcích nebo službách organizace, pokud tato změna má nebo může mít významný dopad na systém environmentálního řízení v této organizaci, na životní prostředí jako takové nebo na lidské zdraví;
- 16) „interním environmentálním auditem“ systematické, zdokumentované, pravidelné a objektivní hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí, systému řízení a postupů pro ochranu životního prostředí;
- 17) „auditorem“ jednotlivec nebo skupina jednotlivců, která je součástí dané organizace, nebo fyzická či právnická osoba odlišná od organizace, jednající jejím jménem, která hodnotí zejména stávající systém environmentálního řízení a zjišťuje soulad s environmentální politikou a programem organizace, včetně dodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí;

▼B

- 18) „environmentálním prohlášením“ ucelené informace pro veřejnost a jiné zainteresované osoby, pokud jde o
- strukturu a činnost organizace;
  - environmentální politiku a systém environmentálního řízení v organizaci;
  - environmentální aspekty organizace a dopady její činnosti na životní prostředí;
  - environmentální program, obecné a specifické environmentální cíle organizace;
  - vliv činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných právních povinností týkajících se životního prostředí uvedených v příloze IV;
- 19) „aktualizovaným environmentálním prohlášením“ ucelené informace pro veřejnost a jiné zainteresované osoby, které obsahují aktualizace posledního schváleného environmentálního prohlášení týkající se výhradně vlivu činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných povinností vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí uvedených v příloze IV;
- 20) „environmentálním ověřovatelem“
- subjekt posuzování shody ve smyslu nařízení (ES) č. 765/2008, který získal akreditaci podle tohoto nařízení, nebo jakékoli sdružení či seskupení těchto subjektů, nebo
  - jakákoli fyzická či právnická osoba, která získala licenci k provádění ověřování a schvalování podle tohoto nařízení, nebo jakékoli sdružení či seskupení těchto osob;
- 21) „organizací“ společnost, korporace, firma, podnik, orgán nebo instituce, usazená ve Společenství nebo mimo něj, jejich část nebo kombinace, která je či není právnickou osobou, veřejná nebo soukromá, která má svou vlastní funkční strukturu a správu;
- 22) „místem“ určitá lokalita, která podléhá kontrole určité organizace a na které probíhají činnosti, vyrábějí se výrobky a poskytují se služby, včetně veškeré infrastruktury, vybavení a materiálu; místo představuje nejmenší jednotku, kterou je možno registrovat;
- 23) „uskupením organizací“ skupina nezávislých organizací, které navzájem spojuje zeměpisná blízkost nebo obchodní činnost a které společně zavádějí systém environmentálního řízení;
- 24) „ověřováním“ postup posuzování shody, který provádí environmentální ověřovatel, aby prokázal, zda informace a údaje v environmentálním prohlášení organizace a aktualizovaném environmentálním prohlášení jsou spolehlivé, důvěryhodné a správné a vyhovují požadavkům stanoveným v tomto nařízení;
- 25) „schválením“ potvrzení vydané environmentálním ověřovatelem, který ověřil, že informace a údaje v environmentálním prohlášení organizace a aktualizovaném environmentálním prohlášení jsou spolehlivé, důvěryhodné a správné a vyhovují požadavkům stanoveným v tomto nařízení;

▼ B

- 26) „donucovacími orgány“ příslušné orgány určené členskými státy, které mají zjišťovat, zamezovat a prošetřovat porušení příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí a v případě nutnosti přijmout donucovací opatření;
- 27) „indikátorem vlivu činnosti organizace na životní prostředí“ konkrétní vyjádření, které umožňuje změřit vliv činnosti organizace na životní prostředí;
- 28) „malými organizacemi“
- a) mikropodniky, malé a střední podniky vymezené v doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků ⁽¹⁾ nebo
- b) místní orgány spravující méně než 10 000 obyvatel nebo jiné orgány veřejné moci zaměstnávající méně než 250 osob a s ročním rozpočtem do 50 milionů EUR nebo roční rozvahou do 43 milionů EUR, včetně všech těchto subjektů:
- i) vlád či jiných orgánů veřejné správy nebo veřejných poradních orgánů na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni,
- ii) fyzických nebo právnických osob, které vykonávají funkci ve veřejné správě podle vnitrostátního práva, včetně zvláštních povinností, činností nebo služeb souvisejících se životním prostředím, a
- iii) fyzických nebo právnických osob, které jsou veřejně odpovědné nebo vykonávají funkci nebo poskytují veřejné služby ve vztahu k životnímu prostředí a jsou řízeny subjektem nebo osobou uvedenou v písmeni b);
- 29) „společnou registrací“ jediná registrace všech nebo několika míst organizace s místy v jednom či více členských státech nebo ve třetích zemích;
- 30) „akreditačním orgánem“ vnitrostátní akreditační orgán stanovený podle článku 4 nařízení (ES) č. 765/2008, který provádí akreditaci environmentálních ověřovatelů a dohled nad environmentálními ověřovateli;
- 31) „licenčním orgánem“ orgán stanovený podle čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 765/2008, který vydává licence environmentálním ověřovatelům a provádí dohled nad environmentálními ověřovateli.

KAPITOLA II

REGISTRACE ORGANIZACÍ*Článek 3***Určení příslušného orgánu**

1. Žádosti o registraci organizací z jednoho členského státu se podávají příslušnému orgánu v daném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼ B

2. Organizace s místy v jednom nebo více členských státech nebo třetích zemích může požádat o jedinou společnou registraci všech nebo některých těchto míst.

Žádosti o jedinou společnou registraci se podávají u příslušného orgánu členského státu, v němž se nachází sídlo organizace nebo správní ústředí určené pro účely tohoto odstavce.

3. Organizace mimo Společenství podávají žádosti o registraci, včetně společných registrací, u nichž se všechna místa nacházejí mimo Společenství, kterémukoli příslušnému orgánu v členských státech, které umožňují registraci organizací mimo Společenství v souladu s čl. 11 odst. 1 druhým pododstavcem.

Tyto organizace zajistí, aby environmentální ověřovatel, který bude provádět ověřování a schvalovat systém environmentálního řízení v dané organizaci, byl akreditován nebo byl držitelem licence v členském státě, v němž organizace žádá o registraci.

*Článek 4***Příprava registrace**

1. Organizace, které se hodlají poprvé zaregistrovat,
  - a) provedou u všech environmentálních aspektů organizace environmentální přezkum podle požadavků stanovených v příloze I a v bodě A.3.1 přílohy II;
  - b) s ohledem na výsledky environmentálního přezkumu vypracují a zavedou systém environmentálního řízení, který zahrne všechny požadavky uvedené v příloze II a zohlední osvědčené postupy environmentálního řízení pro příslušné odvětví uvedené v čl. 46 odst. 1 písm. a), jsou-li tyto postupy k dispozici;
  - c) provedou interní audit v souladu s požadavky uvedenými v bodě A.5.5 přílohy II a v příloze III;
  - d) připraví environmentální prohlášení v souladu s přílohou IV. Při posouzení vlivu činnosti organizace na životní prostředí se přihlíží k odvětvovým referenčním dokumentům podle článku 46, jsou-li tyto dokumenty pro konkrétní odvětví k dispozici.
2. Organizace mohou využít pomoci uvedené v článku 32, která je poskytována v členském státě, v němž organizace žádá o registraci.
3. Organizace, které mají certifikovaný systém environmentálního řízení uznáný v souladu s čl. 45 odst. 4, nejsou povinny provádět ty části přezkumu, u nichž bylo uznáno, že jsou rovnocenné s tímto nařízením.
4. Organizace poskytnou materiály a dokumenty, které prokazují, že organizace dodržuje veškeré požadavky vyplývající z příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí.

▼ B

Organizace mohou v souladu s článkem 32 požádat příslušný donucovací orgán nebo orgány nebo environmentálního ověřovatele o informace.

Organizace mimo Společenství musí rovněž uvést, jaké požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí jsou kladeny na obdobné organizace v členských státech, ve kterých dané organizace zamýšlejí podat žádost.

Jsou-li pro konkrétní odvětví k dispozici odvětvové referenční dokumenty podle článku 46, posouzení vlivu činnosti organizace na životní prostředí se provede s odkazem na příslušný dokument.

5. Akreditovaný nebo licencovaný environmentální ověřovatel ověří úvodní environmentální přezkum, systém environmentálního řízení, postup auditu a jeho průběh a též ověřovatel schválí environmentální prohlášení.

*Článek 5***Žádost o registraci**

1. O registraci může požádat každá organizace, která splňuje požadavky stanovené v článku 4.
2. Žádost o registraci se podává u příslušného orgánu určeného podle článku 3 a obsahuje
  - a) schválené environmentální prohlášení v elektronické nebo tištěné podobě;
  - b) prohlášení podle čl. 25 odst. 9 podepsané environmentálním ověřovatelem, který schválil environmentální prohlášení;
  - c) vyplněný formulář, který zahrnuje alespoň údaje uvedené v příloze VI;
  - d) doklad o zaplacení příslušných poplatků, pokud se vybírají.
3. Žádost musí být sepsána v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, v němž organizace žádá o registraci.

KAPITOLA III

POVINNOSTI REGISTROVANÝCH ORGANIZACÍ*Článek 6***Prodloužení registrace v systému EMAS**

1. Registrovaná organizace alespoň jednou za tři roky
  - a) nechá ověřit celý systém environmentálního řízení a auditu a jeho používání;
  - b) aktualizuje environmentální prohlášení podle požadavků stanovených v příloze IV a nechá jej schválit environmentálním ověřovatelem;

▼ B

- c) předá schválené environmentální prohlášení příslušnému orgánu;
- d) předá příslušnému orgánu vyplněný formulář, který zahrnuje alespoň údaje uvedené v příloze VI;
- e) uhradí příslušnému orgánu poplatek za prodloužení registrace, pokud se poplatek vybírá.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, registrovaná organizace každoročně

- a) v souladu s programem auditu provede interní audit vlivu činnosti organizace na životní prostředí a audit dodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí podle přílohy III;
- b) aktualizuje environmentální prohlášení podle požadavků stanovených v příloze IV a nechá jej schválit environmentálním ověřovatelem;
- c) předá schválené aktualizované environmentální prohlášení příslušnému orgánu;
- d) předá příslušnému orgánu vyplněný formulář, který zahrnuje alespoň údaje uvedené v příloze VI;
- e) uhradí příslušnému orgánu poplatek za další vedení registrace, pokud se poplatek vybírá.

3. Registrované organizace své environmentální prohlášení a aktualizované environmentální prohlášení zveřejní do jednoho měsíce od registrace a do jednoho měsíce od prodloužení registrace.

Registrované organizace mohou uvedený požadavek splnit tím, že na vyžádání umožní přístup k environmentálnímu prohlášení a k aktualizovanému environmentálnímu prohlášení nebo vytvoří odkazy na internetové stránky, kde jsou tato prohlášení dostupná.

Registrované organizace upřesní, jakým způsobem má veřejnost přístup k formuláři uvedenému v příloze VI.

Článek 7

Výjimky pro malé organizace

1. Na žádost malé organizace příslušné orgány prodlouží interval tří let podle čl. 6 odst. 1 až na čtyři roky nebo interval jednoho roku podle čl. 6 odst. 2 až na období dvou let, potvrdí-li environmentální ověřovatel, který organizaci ověřoval, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) neexistují významná environmentální rizika;
- b) organizace neplánuje žádné podstatné změny uvedené v článku 8;

▼ B

- c) neexistují významné místní environmentální problémy, k nimž organizace přispívá.

Pro podání žádosti uvedené v prvním pododstavci může organizace použít formulář uvedený v příloze VI.

2. Nejsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1, příslušný orgán žádost zamítne. Organizaci sdělí řádné odůvodnění.

3. Organizace, které využijí prodloužení intervalu podle odstavce 1 až na dva roky, předloží příslušnému orgánu neschválené aktualizované environmentální prohlášení každý rok, kdy se na ně vztahuje výjimka z povinnosti mít aktualizované environmentální prohlášení ověřené.

*Článek 8***Podstatné změny**

1. Pokud registrovaná organizace plánuje podstatné změny, provede environmentální přezkum těchto změn, včetně environmentálních aspektů a dopadů na životní prostředí.

2. Po provedení environmentálního přezkumu těchto změn organizace aktualizuje úvodní environmentální přezkum a odpovídajícím způsobem upraví svou environmentální politiku a environmentální program a systém environmentálního řízení a přezkoumá a aktualizuje celé environmentální prohlášení.

3. Všechny dokumenty upravené a aktualizované podle článku 2 musí být do šesti měsíců ověřeny a schváleny.

4. Po schválení organizace oznámí příslušnému orgánu změny na formuláři uvedeném v příloze VI a tyto změny zveřejní.

*Článek 9***Interní environmentální audit**

1. Registrovaná organizace vytvoří program auditu, který zajistí, že po dobu nejvýše tří let nebo čtyř let, pokud se uplatní výjimka podle článku 7, budou veškeré činnosti v organizaci podléhat internímu environmentálnímu auditu podle požadavků stanovených v příloze III.

2. V zájmu objektivního posouzení provedou audit auditoři, kteří mají individuálně nebo kolektivně odbornou kvalifikaci pro provádění tohoto auditu a jsou dostatečně nezávislí na činnostech, jež jsou předmětem auditu.

3. Program environmentálního auditu dané organizace stanoví cíle každého auditu nebo cyklu auditu, včetně četnosti auditu pro každou činnost.

4. Auditoři připraví na konci každého auditu nebo cyklu auditu písemnou zprávu o auditu.

▼ B

5. Auditor oznámí zjištění a závěry auditu organizaci.
6. Po provedení auditu organizace připraví a provede příslušný akční plán.
7. Organizace musí zavést vhodné mechanismy, které zaručí provedení opatření vyplývajících z výsledků auditu.

*Článek 10***Použití loga EMAS**

1. Aniž je dotčen čl. 35 odst. 2, mohou logo EMAS uvedené v příloze V používat pouze registrované organizace, a to pouze po dobu platnosti jejich registrace.

Logo musí být vždy opatřeno registračním číslem organizace.

2. Logo EMAS smí být použito pouze v souladu s technickými specifikacemi stanovenými v příloze V.

3. Pokud se organizace rozhodne v souladu čl. 3 odst. 2 nezahrnout do společné registrace všechna svá místa, zajistí, aby při komunikaci s veřejností a při používání loga EMAS bylo zřejmé, na jaká místa se registrace vztahuje.

4. Logo EMAS se nepoužije

a) na výrobcích nebo jejich obalech nebo

b) ve spojení se srovnávacími tvrzeními týkajícími se jiných činností a služeb, ani způsobem, který by mohl vyvolat záměnu se značkami ekologicky šetrných výrobků.

5. Informace o životním prostředí zveřejněné registrovanou organizací mohou nést logo EMAS za předpokladu, že odkazují na poslední environmentální prohlášení organizace nebo na aktualizované environmentální prohlášení, ze kterého byly čerpány, a byly schváleny environmentálním ověřovatelem s tím, že

a) jsou přesné;

b) jsou podložené a ověřitelné;

c) jsou relevantní a použité ve správném kontextu;

d) jsou reprezentativní, pokud jde o celkový vliv činnosti organizace na životní prostředí;

e) nevedou k nesprávnému výkladu a

f) jsou významné s ohledem na celkový dopad na životní prostředí.

KAPITOLA IV
PRAVIDLA PRO PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

Článek 11

Určení příslušných orgánů a jejich úloha

1. Členské státy určí příslušné orgány, které jsou pověřeny registrací organizací se sídlem ve Společenství podle tohoto nařízení.

Členské státy mohou stanovit, že jimi stanovené příslušné orgány zajišťují a odpovídají za registraci organizací se sídlem mimo Společenství podle tohoto nařízení.

Příslušné orgány kontrolují registraci organizací a jejich setrvání v rejstříku, včetně pozastavení a zrušení registrace.

2. Příslušné orgány mohou působit na celostátní, regionální nebo místní úrovni.

3. Obsazení příslušných orgánů musí být zárukou jejich nezávislosti a nestrannosti.

4. Pro řádný výkon úkolů musí mít příslušné orgány dostatečné finanční prostředky i lidské zdroje.

5. Příslušné orgány musí konzistentně uplatňovat toto nařízení a podílet se na pravidelném vzájemném hodnocení podle článku 17.

Článek 12

Povinnosti týkající se registrací

1. Příslušné orgány stanoví postupy pro registraci organizací. Přijmou zejména pravidla pro

a) posuzování připomínek zainteresovaných osob, včetně akreditačních a licenčních orgánů a příslušných donucovacích orgánů a subjektů zastupujících organizace, týkajících se žadatele nebo registrovaných organizací;

b) zamítnutí, pozastavení nebo zrušení registrace organizací;

c) řešení odvolání a stížností podaných proti jejich rozhodnutím.

2. Příslušné orgány vytvoří a vedou ve svém členském státě rejstřík registrovaných organizací, včetně informací o tom, jak lze získat jejich environmentální nebo aktualizované environmentální prohlášení, a měsíčně tento rejstřík aktualizují.

Rejstřík musí být veřejnosti přístupný na internetových stránkách.

▼B

3. Příslušné orgány sdělují každý měsíc Komisi změny v rejstříku uvedeném v odstavci 2, a to podle rozhodnutí daného členského státu buď přímo, nebo prostřednictvím vnitrostátních orgánů.

*Článek 13***Registrace organizací**

1. Příslušné orgány posoudí žádosti o registraci organizací v souladu s postupy stanovenými za tím účelem.

2. Pokud organizace žádá o registraci, příslušný orgán danou organizaci zaregistruje a udělí jí registrační číslo, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) příslušný orgán obdržel žádost o registraci, která zahrnuje všechny dokumenty uvedené v čl. 5 odst. 2 písm. a) až d);

b) příslušný orgán zkontroloval, že ověření a schválení bylo provedeno v souladu s články 25, 26 a 27;

c) příslušný orgán je na základě obdržených podkladů, například ve formě písemné zprávy příslušného donucovacího orgánu, přesvědčen o tom, že neexistují důkazy o porušení příslušných právních předpisů týkajících se životního prostředí;

d) zainteresované osoby nepodaly žádné závažné stížnosti nebo stížnosti byly kladně vyřešeny;

e) příslušný orgán je na základě obdržených podkladů přesvědčen o tom, že organizace splňuje veškeré požadavky tohoto nařízení, a

f) příslušný orgán obdržel registrační poplatek, pokud je tento poplatek vybírán.

3. Příslušný orgán oznámí organizaci, že byla registrována, a poskytne jí její registrační číslo a logo EMAS.

4. Pokud příslušný orgán dospěje k závěru, že organizace žádající o registraci nesplňuje požadavky stanovené v odstavci 2, registraci dané organizace zamítne a sdělí jí řádné odůvodnění.

5. Příslušný orgán registraci dané organizace zamítne, pokud obdrží od akreditačního nebo licenčního orgánu písemnou zprávu o dohledu, podle které nebyly činnosti environmentálního ověřovatele provedeny natolik dostatečně, aby bylo zajištěno, že organizace žádající o registraci splnila požadavky tohoto nařízení. Příslušný orgán vyzve organizaci, aby podala novou žádost o registraci.

6. Příslušný orgán provede konzultace s dotčenými osobami, včetně dané organizace, aby získal podklady potřebné k rozhodnutí o zamítnutí registrace organizací.

▼ B*Článek 14***Prodloužení registrace organizace**

1. Příslušný orgán prodlouží registraci organizace, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
  - a) příslušný orgán obdržel schválené environmentální prohlášení uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. c), schválené aktualizované environmentální prohlášení uvedené v čl. 6 odst. 2 písm. c) nebo neschválené aktualizované environmentální prohlášení uvedené v čl. 7 odst. 3;
  - b) příslušný orgán obdržel vyplněný formulář uvedený v čl. 6 odst. 1 písm. d) a čl. 6 odst. 2 písm. d), který zahrnuje alespoň údaje uvedené v příloze VI;
  - c) příslušný orgán nemá žádné důkazy o tom, že ověření a schválení nebylo provedeno v souladu s články 25, 26 a 27;
  - d) příslušný orgán nemá žádné důkazy o tom, že byly porušeny příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí;
  - e) zainteresované osoby nepodalily žádné závažné stížnosti nebo jejich stížnosti byly kladně vyřešeny;
  - f) příslušný orgán je na základě obdržených podkladů přesvědčen o tom, že organizace splňuje veškeré požadavky tohoto nařízení;
  - g) příslušnému orgánu byl uhrazen poplatek za prodloužení registrace, pokud je tento poplatek vybírán.
2. Příslušný orgán oznámí organizaci, že byla její registrace prodloužena.

*Článek 15***Pozastavení nebo zrušení registrace**

1. Pokud má příslušný orgán za to, že registrovaná organizace nedodrží toto nařízení, umožní dané organizaci, aby k této záležitosti předložila své stanovisko. Nepodá-li organizace uspokojivou odpověď, musí se její registrace v rejstříku zrušit nebo pozastavit.
2. Pokud příslušný orgán obdrží od akreditačního nebo licenčního orgánu písemnou zprávu o dohledu, podle které nebyly činnosti environmentálního ověřovatele provedeny dostatečně pro to, aby bylo zajištěno splnění požadavků tohoto nařízení registrovanou organizací, registrace se pozastaví.
3. Registrace organizace v rejstříku se podle situace pozastaví nebo zruší, pokud organizace příslušnému orgánu nepředloží do dvou měsíců ode dne, kdy o to byla požádána, některý z těchto dokumentů:
  - a) schválené environmentální prohlášení, aktualizované environmentální prohlášení nebo podepsané prohlášení podle čl. 25 odst. 9;

▼ B

b) formulář, ve kterém organizace uvede alespoň údaje stanovené v příloze VI.

4. Pokud příslušný donucovací orgán písemnou zprávou uvědomí příslušný orgán o porušení právních předpisů týkajících se životního prostředí organizací, příslušný orgán registraci této organizace v rejstříku podle situace pozastaví nebo zruší.

5. Pokud se příslušný orgán rozhodne pozastavit nebo zrušit registraci, zohlední alespoň

a) jaký vliv má nedodržení požadavků tohoto nařízení danou organizací na životní prostředí;

b) v jaké míře je možné předvídat nedodržení požadavků tohoto nařízení danou organizací nebo okolnosti vedoucí k danému stavu;

c) případy nedodržení požadavků tohoto nařízení danou organizací v minulosti;

d) zvláštní okolnosti související s danou organizací.

6. Příslušný orgán provede konzultace s dotčenými osobami, včetně dané organizace, aby získal podklady potřebné k rozhodnutí o pozastavení nebo zrušení registrace organizace v rejstříku.

7. Pokud příslušný orgán obdrží v jiné formě než v písemné zprávě o dohledu od akreditačního nebo licenčního orgánu podklady o tom, že činnosti environmentálního ověřovatele nebyly provedeny dostatečně pro to, aby bylo zajištěno splnění požadavků tohoto nařízení organizací, požádá o konzultaci akreditační nebo licenční orgán, který dohlíží na činnost environmentálního ověřovatele.

8. Veškerá přijatá opatření příslušný orgán odůvodní.

9. Příslušný orgán vhodným způsobem vyrozumí danou organizaci o konzultacích s dotčenými osobami.

10. Pozastavení registrace organizace v rejstříku se zruší, pokud příslušný orgán obdrží uspokojivé informace o tom, že organizace splňuje požadavky tohoto nařízení.

Článek 16

Fórum příslušných orgánů

1. Příslušné orgány vytvoří fórum příslušných orgánů ze všech členských států. Fórum příslušných orgánů zasedá nejméně jednou za rok za přítomnosti zástupce Komise.

Fórum příslušných orgánů přijme svůj jednací řád.

2. Fóra příslušných orgánů se účastní příslušné orgány z každého členského státu. Pokud v jednom členském státě působí několik příslušných orgánů, přijmou se opatření, která vhodným způsobem zajistí, aby o činnostech fóra příslušných orgánů byly vyrozuměny všechny orgány.

▼B

3. Fórum příslušných orgánů vypracuje pokyny pro sladění postupů týkajících se registrace organizací podle tohoto nařízení, včetně prodloužení, pozastavení a zrušení registrace organizací v rejstříku v rámci Společenství i mimo něj.

Fórum příslušných orgánů předá tyto pokyny Komisi, jakož i dokumenty týkající se vzájemného hodnocení.

4. Komise předloží návrh pokynů týkajících se harmonizačních postupů, které přijalo fórum příslušných orgánů, za účelem jejich přijetí regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Tyto dokumenty se zveřejní.

*Článek 17***Vzájemné hodnocení příslušných orgánů**

1. Fórum příslušných orgánů provede vzájemné hodnocení za účelem posouzení shody registračního systému každého příslušného orgánu s tímto nařízením a vypracuje harmonizovaný přístup k uplatňování pravidel týkajících se registrace.

2. Vzájemné hodnocení se provádí pravidelně, avšak alespoň každé čtyři roky, a zahrnuje posouzení pravidel a postupů uvedených v člácích 12, 13 a 15. Na vzájemném hodnocení se podílí všechny příslušné orgány.

3. Komise stanoví postupy k provádění vzájemného hodnocení, včetně postupů pro odvolání proti rozhodnutím přijatým v důsledku vzájemného hodnocení.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

4. Postupy uvedené v odstavci 3 se stanoví předtím, než proběhne první vzájemné hodnocení.

5. Fórum příslušných orgánů pravidelně předkládá Komisi a výboru zřízenému podle čl. 49 odst. 1 výroční zprávu o vzájemném hodnocení.

Tato zpráva je schválena forem příslušných orgánů a výborem uvedeným v prvním pododstavci a poté zveřejněna.

KAPITOLA V

ENVIRONMENTÁLNÍ OVĚŘOVATELÉ*Článek 18***Úkoly environmentálních ověřovatelů**

1. Environmentální ověřovatelé posoudí, zda environmentální přezkum, environmentální politika, systém řízení a postupy auditu a jejich provádění jsou v případě dané organizace v souladu s požadavky tohoto nařízení.

▼ B

2. Environmentální ověřovatelé ověřují
  - a) dodržování všech požadavků tohoto nařízení ve vztahu k úvodnímu environmentálnímu přezkumu, systému environmentálního řízení, environmentálnímu auditu a jeho výsledkům, jakož i ve vztahu k environmentálnímu prohlášení nebo aktualizovanému environmentálnímu prohlášení;
  - b) dodržování požadavků vyplývajících z příslušných právních předpisů Společenství či předpisů s celostátní, regionální nebo místní působností týkajících se životního prostředí ze strany organizace;
  - c) neustálé zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
  - d) spolehlivost, důvěryhodnost a správnost údajů a informací v těchto dokumentech:
    - i) environmentální prohlášení,
    - ii) aktualizované environmentální prohlášení;
    - iii) všechny environmentální informace, které mají být schváleny.
3. Environmentální ověřovatelé ověřují zejména vhodnost úvodního environmentálního přezkumu nebo auditu či dalších postupů prováděných organizací, aniž by tyto postupy zbytečně opakovali.
4. Environmentální ověřovatelé ověřují, zda jsou výsledky interního auditu spolehlivé. Za tím účelem mohou případně využít namátkové kontroly.
5. Při ověřování přípravy organizace na registraci zkontroluje environmentální ověřovatel, jestli organizace splnila alespoň tyto požadavky:
  - a) je zaveden plně funkční systém environmentálního řízení podle přílohy II;
  - b) je zcela zaveden naplánovaný program auditu, který již byl podle přílohy III zahájen tak, aby se vztahoval alespoň na nejzávažnější dopady na životní prostředí;
  - c) je dokončen přezkum vedením organizace podle části A přílohy II a
  - d) je připraveno environmentální prohlášení podle přílohy IV a byly zohledněny odvětvové referenční dokumenty, pokud byly dostupné.
6. Pro účely ověřování prodloužení registrace podle čl. 6 odst. 1 zkontroluje environmentální ověřovatel, jestli organizace splnila tyto požadavky:
  - a) organizace má plně funkční systém environmentálního řízení v souladu s přílohou II;
  - b) organizace má plně funkční naplánovaný program auditu, jehož alespoň jeden cyklus byl proveden v souladu s přílohou III;

▼B

- c) organizace provedla jeden přezkum vedením organizace a
  - d) organizace připravila environmentální prohlášení v souladu s přílohou IV a byly zohledněny odvětvové referenční dokumenty, pokud byly dostupné.
7. Pro účely ověřování prodloužení registrace podle čl. 6 odst. 2 zkontroluje environmentální ověřovatel, jestli organizace splnila alespoň tyto požadavky:
- a) organizace provedla interní audit vlivu činnosti organizace na životní prostředí a dodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí podle přílohy III;
  - b) organizace prokazuje soustavné dodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí a neustálé zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí a
  - c) organizace připravila aktualizované environmentální prohlášení podle přílohy IV a byly zohledněny odvětvové referenční dokumenty, pokud byly dostupné.

*Článek 19***Četnost ověřování**

1. Environmentální ověřovatel sestaví po konzultaci s organizací program, který zajistí, aby byly ověřovány všechny požadavky nezbytné pro registraci a její prodloužení podle článku 4, 5 a 6.
2. Environmentální ověřovatel schválí v intervalech nepřekračujících 12 měsíců všechny aktualizované údaje v environmentálním prohlášení nebo aktualizovaném environmentálním prohlášení.

Ve vhodných případech se uplatní výjimka podle článku 7.

*Článek 20***Požadavky na environmentální ověřovatele**

1. Za účelem získání akreditace nebo licence podle tohoto nařízení podá uchazeč o pozici environmentálního ověřovatele žádost k příslušnému akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu.

V této žádosti se uvede rozsah požadované akreditace nebo licence s odkazem na klasifikaci ekonomických činností stanovenou v nařízení (ES) č. 1893/2006 ⁽¹⁾.

2. Environmentální ověřovatel odpovídajícím způsobem akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu doloží ve vztahu k rozsahu požadované akreditace nebo licence svoji způsobilost zahrnující znalosti, příslušné zkušenosti a technickou způsobilost v oblastech

- a) tohoto nařízení;
- b) obecného fungování systémů environmentálního řízení;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).

▼ B

- c) příslušných odvětvových referenčních dokumentů vydaných Komisí podle článku 46 k uplatňování tohoto nařízení;
- d) právních, správních a jiných požadavků týkajících se činnosti, která podléhá ověřování a schvalování;
- e) environmentálních aspektů a dopadů na životního prostředí, včetně environmentální dimenze udržitelného rozvoje;
- f) technických aspektů environmentální problematiky týkajících se činnosti, která podléhá ověřování a schvalování;
- g) obecného fungování činnosti podléhající ověřování a schvalování pro posouzení vhodnosti systému řízení vzhledem k vzájemnému působení mezi organizací, jejími výrobky, službami, provozem a životním prostředím včetně alespoň
  - i) technologií, které organizace využívá,
  - ii) terminologie a nástrojů využívaných při těchto činnostech,
  - iii) provozních činností a jejich charakteristických rysů vzájemného ovlivňování s životním prostředím,
  - iv) metodiky pro hodnocení významných environmentálních aspektů,
  - v) technologie pro regulaci znečištění a jeho zmírňování;
- h) požadavků na environmentální audit a jeho metodiky včetně schopnosti provádět ověřovací audit systému environmentálního řízení, určení vhodných zjištění a závěrů auditu, jakož i přípravy a předložení zpráv o auditech v ústní i písemné podobě pro jasný záznam ověřovacího auditu;
- i) informačního auditu, environmentálního prohlášení a aktualizovaného environmentálního prohlášení s ohledem na řízení a ukládání údajů, jakož i práci s údaji, předkládání dat v písemné a grafické podobě k posouzení případných chybných údajů, použití předpokladů a odhadů;
- j) environmentální dimenze výrobků a služeb, včetně environmentálních aspektů a vlivu činnosti organizace na životní prostředí během a po použití těchto výrobků a služeb, jakož i úplnost údajů poskytnutých pro environmentální rozhodování.

3. Po environmentálním ověřovateli se požaduje, aby doložil systém soustavného odborného rozvoje v oblastech způsobilosti stanovených v odstavci 2 a v tomto rozvoji pokračoval pro účely posouzení akreditačním nebo licenčním orgánem.

4. Environmentální ověřovatel musí být externí třetí osobou a musí být při provádění své činnosti nezávislý, zejména na auditorovi nebo konzultantovi organizace, jakož i nestranný a objektivní.

▼B

5. Environmentální ověřovatel musí zajistit, že nebude podléhat komerčním, finančním nebo jiným tlakům, které by mohly ovlivnit jeho hodnocení nebo ohrozit důvěru v nezávislost jeho posudku a integritu ve vztahu k ověřování. Environmentální ověřovatel zajistí v tomto ohledu dodržování všech příslušných pravidel.

6. Pro účely posouzení souladu s požadavky tohoto nařízení na ověřování a schvalování musí mít environmentální ověřovatel dokumentaci metod a postupů, včetně mechanismů řízení kvality a pravidel o důvěrnosti informací.

7. Pokud je environmentálním ověřovatelem organizace, musí mít organizační schéma s podrobnými údaji o struktuře a odpovědnostech v rámci organizace a prohlášení o právním statusu, vlastnictví a zdrojích financování, které předloží na požádání.

Toto organizační schéma musí být na požádání k dispozici.

8. Dodržování těchto požadavků je zajišťováno v rámci posouzení prováděného před udělením akreditace nebo licence a v rámci dohledu prováděného akreditačním nebo licenčním orgánem.

*Článek 21***Dodatečné požadavky na environmentální ověřovatele, kteří jsou fyzickými osobami a provádějí ověřování a schvalování samostatně**

Pokud jsou environmentálními ověřovateli fyzické osoby, které samostatně provádějí ověřování a schvalování, musí mít, kromě toho, že splňují požadavky stanovené v článku 20:

- a) veškerou potřebnou odbornou způsobilost k provádění ověřování a schvalování v oblastech, na které se vztahuje licence;
- b) omezený rozsah licence v závislosti na osobní odborné způsobilosti.

*Článek 22***Dodatečné požadavky na environmentální ověřovatele působící v třetích zemích**

1. Pokud environmentální ověřovatel zamýšlí provádět ověřování a schvalování v třetích zemích, žádá o akreditaci nebo licenci pro konkrétní třetí země.

2. K získání akreditace nebo licence pro určitou třetí zemi musí environmentální ověřovatel splňovat kromě požadavků stanovených v článcích 20 a 21 tyto požadavky:

- a) znalost právních, správních a jiných požadavků týkajících se životního prostředí v třetí zemi, pro kterou žádá o akreditaci nebo licenci;
- b) znalost úředního jazyka třetí země, pro kterou žádá o akreditaci nebo licenci.

▼ B

3. Požadavky uvedené v odstavci 2 se považují za splněné, pokud environmentální ověřovatel doloží existenci smluvního vztahu mezi ním a způsobilou osobou nebo organizací, která tyto požadavky splňuje.

Uvedená osoba nebo organizace musí být nezávislá na organizaci, která má být ověřována.

*Článek 23***Dohled nad činností environmentálních ověřovatelů**

1. Dohled nad ověřováním a schvalováním prováděným environmentálními ověřovateli provádí

a) v členském státě, ve kterém jsou tito ověřovatelé akreditováni nebo pro něž mají licenci, akreditační nebo licenční orgán, který jim udělil akreditaci nebo licenci;

b) v třetí zemi akreditační nebo licenční orgán, který environmentálnímu ověřovateli k těmto činnostem udělil akreditaci nebo licenci;

c) v jiném členském státě, než ve kterém byla těmto ověřovatelům udělena akreditace nebo licence, akreditační nebo licenční orgán členského státu, v němž ověřování probíhá.

2. Alespoň čtyři týdny před každým ověřováním v členském státě oznámí environmentální ověřovatel akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu, který je odpovědný za dohled nad jeho činnostmi, podrobné údaje o své akreditaci nebo licenci, jakož i dobu a místo ověřování.

3. Environmentální ověřovatel neprodleně uvědomí akreditační nebo licenční orgán o všech změnách, které mají vliv na akreditaci nebo licenci nebo na jejich rozsah.

4. V pravidelných intervalech nepřekračujících 24 měsíců musí akreditační nebo licenční orgán zajistit, aby environmentální ověřovatel nadále dodržoval požadavky na akreditaci nebo licenci, a sledovat kvalitu provedených ověření a schválení.

5. Dohled může zahrnovat audit v kanceláři ověřovatele, dohled na místě v organizacích, dotazníky, přezkum environmentálního prohlášení nebo aktualizovaného environmentálního prohlášení schválených environmentálními ověřovateli a přezkum zprávy o ověřování.

Rozsah dohledu musí být přiměřený činnosti prováděné environmentálním ověřovatelem.

6. Organizace musí akreditačním nebo licenčním orgánům umožnit provádět dohled nad činností environmentálního ověřovatele při ověřování a schvalování.

7. Rozhodnutí akreditačního nebo licenčního orgánu o ukončení nebo pozastavení akreditace nebo licence nebo omezení rozsahu akreditace nebo licence může být přijato teprve poté, co měl environmentální ověřovatel možnost být slyšen.

▼B

8. Pokud je dohlížející akreditační nebo licenční orgán toho názoru, že kvalita práce environmentálního ověřovatele nesplňuje požadavky tohoto nařízení, předá se dotyčnému environmentálnímu ověřovateli a příslušnému orgánu, u něhož dotčená organizace hodlá požádat o registraci nebo který dotčenou organizaci zaregistroval, písemná zpráva o dohledu.

V případě dalších sporů se zpráva o dohledu předá fóru akreditačních a licenčních orgánů uvedeném v článku 30.

*Článek 24***Dodatečné požadavky na dohled nad činností environmentálních ověřovatelů působících v jiném členském státě, než ve kterém jim byla udělena akreditace nebo licence**

1. Environmentální ověřovatel akreditovaný nebo licencovaný v jednom členském státě musí před zahájením ověřování a schvalování v jiném členském státě oznámit alespoň čtyři týdny předem akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu toho členského státu, ve kterém bude ověřování a schvalování probíhat, tyto údaje:

- a) podrobné údaje o své akreditaci nebo licenci, odbornou způsobilost, zejména znalost požadavků vyplývajících z právních předpisů daného členského státu týkajících se životního prostředí a znalost jeho úředního jazyka, a případně složení týmu;
- b) dobu a místo ověřování a schvalování;
- c) adresu a kontaktní údaje organizace;

Toto oznámení se poskytne před každým ověřováním a schvalováním.

2. Akreditační nebo licenční orgán může po ověřovateli požadovat, aby prokázal své znalosti příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí.

3. Akreditační nebo licenční orgán může klást jiné podmínky, než které jsou uvedeny v odstavci 1, pouze tehdy, pokud tyto jiné podmínky neomezují právo environmentálního ověřovatele poskytovat služby v jiném členském státě, než ve kterém byla udělena akreditace nebo licence.

4. Akreditační nebo licenční orgán nesmí využívat postup oznámení podle odstavce 1 k pozdržení příchodu environmentálního ověřovatele. Pokud akreditační nebo licenční orgán nemůže splnit své úkoly v souladu s odstavcem 2 a 3 před dobou schvalování a ověřování, kterou ověřovatel oznámí v souladu s odst. 1 písm. b), ověřovateli tuto skutečnost přesvědčivým způsobem zdůvodní.

5. Akreditační nebo licenční orgány neúčtují za oznámení a dohled diskriminační poplatky.

▼ B

6. Pokud je dohlížející akreditační nebo licenční orgán toho názoru, že kvalita práce environmentálního ověřovatele nesplňuje požadavky tohoto nařízení, předá se dotyčnému environmentálnímu ověřovateli, akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu, který akreditaci nebo licenci udělil, a příslušnému orgánu, u něhož dotčená organizace hodlá požádat o registraci nebo který dotčenou organizaci zaregistroval, písemná zpráva o dohledu. V případě dalších sporů se zpráva o dohledu předá fóru akreditačních a licenčních orgánů uvedeném v článku 30.

*Článek 25***Podmínky pro provádění ověřování a schvalování**

1. Environmentální ověřovatel vykonává činnost v rozsahu své akreditace nebo licence a na základě písemné dohody s organizací.

Tato dohoda

- a) určí rozsah činnosti;
- b) určí podmínky, které mají environmentálnímu ověřovateli umožnit pracovat nezávislým odborným způsobem;
- c) zavazuje organizaci k nezbytné spolupráci.

2. Environmentální ověřovatel zajistí, aby byly jednoznačně definovány složky organizace a aby tyto složky odpovídaly skutečnému rozdělení činností.

Environmentální prohlášení musí jasně určit různé části organizace, které podléhají ověřování a schvalování.

3. Environmentální ověřovatel provede posouzení prvků uvedených v článku 18.

4. Při ověřování a schvalování prozkoumá environmentální ověřovatel dokumentaci, navštíví organizaci, provede kontroly na místě a pohovoří se zaměstnanci.

5. Organizace musí environmentálnímu ověřovateli před jeho návštěvou poskytnout základní údaje o organizaci a jejích činnostech, environmentální politice a programu, popis systému environmentálního řízení, který je v organizaci zaveden, podrobnosti o provedeném environmentálním přezkumu nebo auditu, zprávu o tomto přezkumu nebo auditu a o veškerých následných nápravných opatřeních, jakož i návrh environmentálního prohlášení nebo aktualizované environmentální prohlášení.

6. Environmentální ověřovatel připraví o výsledcích ověřování písemnou zprávu, v níž uvede

- a) všechny skutečnosti, které jsou podstatné z hlediska činnosti provedené environmentálním ověřovatelem;

▼ B

- b) popis dodržování veškerých požadavků tohoto nařízení, včetně podkladů, zjištění a závěrů;
- c) srovnání dosažených úspěchů a specifických cílů s předchozími environmentálními prohlášeními a posouzením vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jakož i s posouzením neustálého zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
- d) případně technické nedostatky environmentálního přezkumu, metodě auditu, v systému environmentálního řízení nebo v jiných souvisejících procesech.

7. Pokud se zjistí nesoulad s ustanoveními tohoto nařízení, ve zprávě se konkrétně rovněž uvedou

- a) zjištění a závěry o nedodržení příslušných ustanovení organizací, a podklady, z nichž daná zjištění a závěry vycházejí;
- b) části environmentálního prohlášení nebo aktualizovaného environmentálního prohlášení, se kterými ověřovatel nesouhlasí, a podrobné údaje o změnách nebo dodatcích, které je třeba učinit v environmentálním prohlášení nebo v aktualizovaném environmentálním prohlášení.

8. Po ověření schválí environmentální ověřovatel environmentální prohlášení organizace nebo aktualizované environmentální prohlášení a tím stvrdí, že splňuje požadavky tohoto nařízení, potvrdí-li výsledky ověření a schválení,

- a) že informace a údaje v environmentálním prohlášení nebo aktualizovaném environmentálním prohlášení dané organizace jsou spolehlivé a správné a vyhovují požadavkům tohoto nařízení a
- b) že neexistují důkazy o tom, že organizace nedodržuje příslušné požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí.

9. Na základě schválení vydá environmentální ověřovatel podepsané prohlášení uvedené v příloze VII o tom, že ověření a schválení bylo provedeno v souladu s tímto nařízením.

10. Environmentální ověřovatelé s akreditací nebo licenci v jednom členském státě mohou provádět ověřování a schvalování v kterémkoli jiném členském státě v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.

Ověřování nebo schvalování podléhá dohledu akreditačního nebo licenčního orgánu členského státu, v němž má být tato činnost provedena. Tomuto akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu se oznámí zahájení činnosti ve lhůtě uvedené v čl. 24 odst. 1.

*Článek 26***Ověřování a schvalování v malých organizacích**

1. Při ověřování a schvalování zohlední environmentální ověřovatel určité charakteristiky malých organizací, včetně

- a) kompaktních hierarchických vztahů;
- b) zaměstnanců, kteří mohou vykonávat několik různých funkcí současně;

▼B

- c) zácvičku na pracovišti;
  - d) schopnosti rychle se přizpůsobit změnám a
  - e) omezené dokumentace postupů.
2. Environmentální ověřovatel provede ověřování nebo schvalování způsobem, který příliš nezatěžuje malé organizace.
  3. Environmentální ověřovatel zohlední objektivní zjištění o účinnosti systému, včetně existence postupů v organizaci, které jsou přiměřené její velikosti a složitosti jejího fungování, povaze souvisejících dopadů na životní prostředí a odborné způsobilosti pracovníků.

*Článek 27***Podmínky ověřování a schvalování v třetích zemích**

1. Environmentální ověřovatelé akreditovaní v jednom členském státě nebo mající v něm licenci mohou provádět ověřování a schvalování organizace usazené v třetí zemi v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení.
2. Alespoň šest týdnů před každým ověřováním nebo schvalováním v třetí zemi oznámí environmentální ověřovatel akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu členského státu, v němž dotčená organizace hodlá požádat o registraci nebo kde je registrována, podrobnosti o své akreditaci nebo licenci, jakož i dobu a místo ověřování nebo schvalování.
3. Ověřování a schvalování podléhá dohledu akreditačního nebo licenčního orgánu členského státu, v němž je environmentální ověřovatel akreditován nebo licencován. Tomuto akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu se oznámí zahájení příslušné činnosti ve lhůtě uvedené v odstavci 2.

KAPITOLA VI

AKREDITAČNÍ A LICENČNÍ ORGÁNY*Článek 28***Provádění akreditace a udělování licencí**

1. Akreditační orgány jmenované členskými státy na základě článku 4 nařízení (ES) č. 765/2008 odpovídají za akreditaci environmentálních ověřovatelů a dohled nad činnostmi prováděnými uvedenými ověřovateli podle tohoto nařízení.
2. Členské státy mohou v souladu s čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 765/2008 jmenovat licenční orgán, který bude odpovídat za udělování licencí a dohled nad environmentálními ověřovateli.

▼ B

3. Členské státy se mohou rozhodnout, že neumožní akreditaci fyzických osob či udělení licence fyzickým osobám jakožto environmentálním ověřovatelům.

4. Akreditační a licenční orgány posoudí ve vztahu k rozsahu požadované akreditace nebo licence způsobilost environmentálních ověřovatelů z hlediska požadavků stanovených v člancích 20, 21 a 22.

5. Rozsah akreditace nebo licence environmentálních ověřovatelů je určen podle klasifikace ekonomických činností uvedené v nařízení (ES) č. 1893/2006. Uvedený rozsah je omezen odbornou způsobilostí environmentálního ověřovatele musí případně zohlednit rozsah a složitost činnosti.

6. Akreditační a licenční orgány vytvoří příslušné postupy pro akreditaci nebo licencování environmentálních ověřovatelů, zamítnutí akreditace nebo licence, jejich pozastavení a odejmutí, jakož i pro dohled nad environmentálními ověřovateli.

Tyto postupy musí obsahovat mechanismy pro posuzování připomínek dotčených osob, včetně příslušných orgánů a orgánů zastupujících organizace, týkajících se žadatelů a akreditovaných nebo licencovaných environmentálních ověřovatelů.

7. V případě zamítnutí akreditace nebo licence vyrozumí akreditační nebo licenční orgán environmentálního ověřovatele o důvodech svého rozhodnutí.

8. Akreditační nebo licenční orgány vytvoří, revidují a aktualizují seznam environmentálních ověřovatelů a rozsah jejich akreditace nebo licence ve svých členských státech a sdělují každý měsíc podle rozhodnutí daného členského státu buď přímo, nebo prostřednictvím vnitrostátních orgánů, změny v tomto seznamu Komisi a příslušnému orgánu členského státu, v němž se nachází daný akreditační nebo licenční orgán.

9. V rámci pravidel a postupů pro monitorování činností podle čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 765/2008 vypracuje akreditační nebo licenční orgán zprávu o dohledu, v níž po konzultaci s příslušným environmentálním ověřovatelem rozhodne, zda

a) činnosti environmentálního ověřovatele nebyly provedeny natolik dostatečně, aby bylo zajištěno, že organizace splnila požadavky tohoto nařízení, nebo

b) environmentální ověřovatel provedl ověřování a schvalování v rozporu s jedním nebo více požadavky tohoto nařízení.

Tato zpráva se předá příslušnému orgánu v členském státě, ve kterém je organizace registrována nebo žádá o registraci, a případně i akreditačnímu nebo licenčnímu orgánu, který akreditaci nebo licenci udělil.

▼B*Článek 29***Pozastavení a odnětí akreditace nebo licence**

1. Pozastavení nebo odnětí akreditace nebo licence vyžaduje konzultaci s dotčenými osobami, včetně environmentálního ověřovatele, aby měl akreditační nebo licenční orgán podklady potřebné k rozhodnutí.
2. Akreditační nebo licenční orgán uvědomí environmentálního ověřovatele o důvodech přijatých opatření a případně o jednání s příslušným donucovacím orgánem.
3. Akreditace nebo licence se pozastaví nebo odejme, v závislosti na druhu a rozsahu nedostatku nebo porušení právních předpisů, dokud nebude prokázáno, že environmentální ověřovatel splňuje požadavky tohoto nařízení.
4. Pozastavená akreditace nebo licence se obnoví, pokud akreditační nebo licenční orgán obdrží dostatečné informace o tom, že environmentální ověřovatel splňuje požadavky tohoto nařízení.

*Článek 30***Fórum akreditačních a licenčních orgánů**

1. Zřizuje se fórum všech akreditačních a licenčních orgánů ze všech členských států (dále jen „fórum akreditačních a licenčních orgánů“), které zasedá alespoň jednou za rok za přítomnosti zástupce Komise.
2. Úkolem fóra akreditačních a licenčních orgánů je zajistit sladění postupů týkajících se
  - a) akreditace environmentálních ověřovatelů nebo udělování licence těmto ověřovatelům podle tohoto nařízení, včetně zamítnutí, pozastavení a zrušení akreditace nebo udělení licence, a
  - b) dohledu nad činnostmi prováděnými akreditovanými environmentálními ověřovateli nebo environmentálními ověřovateli majícími příslušnou licenci.
3. Fórum akreditačních a licenčních orgánů vypracuje pokyny k otázkám odborné způsobilosti akreditačních a licenčních orgánů.
4. Fórum akreditačních a licenčních orgánů přijme svůj jednací řád.
5. Pokyny uvedené v odstavci 3 a jednací řád uvedený v odstavci 4 se předají Komisi.
6. Pokud fórum akreditačních a licenčních orgánů schválí pokyny týkající se harmonizačních postupů, Komise tyto pokyny předloží za účelem jejich přijetí regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Tyto dokumenty se zveřejní.

▼B*Článek 31***Vzájemné hodnocení akreditačních a licenčních orgánů**

1. Vzájemné hodnocení z hlediska akreditace a licencování environmentálních ověřovatelů podle tohoto nařízení, které provede fórum akreditačních a licenčních orgánů se provádí v pravidelných intervalech alespoň každé čtyři roky a zahrnuje posouzení pravidel a postupů uvedených v článcích 28 a 29.

Vzájemného hodnocení se účastní všechny akreditační a licenční orgány.

2. Fórum akreditačních a licenčních orgánů pravidelně předkládá Komisi a výboru zřízenému podle čl. 49 odst. 1 výroční zprávu o vzájemném hodnocení.

Tato zpráva se po schválení fórem akreditačních a licenčních orgánů a výborem uvedeném v prvním pododstavci zveřejní.

KAPITOLA VII

PRAVIDLA TÝKAJÍCÍ SE ČLENSKÝCH STÁTŮ*Článek 32***Pomoc organizacím v souvislosti s dodržováním příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí**

1. Členské státy zajistí, aby organizace měly přístup k informacím a k možnostem pomoci v souvislosti s požadavky vyplývajícími z právních předpisů týkajících se životního prostředí v daném členském státě.

2. Tato pomoc zahrnuje

- a) informace o příslušných požadavcích vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí;
- b) určení příslušných donucovacích orgánů pro každý konkrétní právní požadavek týkající se životního prostředí, jenž má být použit;

3. Úkolem uvedeným v odstavci 1 a 2 mohou členské státy pověřit příslušné orgány nebo jakýkoli jiný subjekt, jenž má pro plnění tohoto úkolu nezbytné odborné znalosti a vhodné prostředky.

4. Členské státy zajistí, aby donucovací orgány reagovaly na žádosti, alespoň malých organizací, o určení příslušných právních požadavků týkajících se životního prostředí, které spadají do jejich pravomoci, a poskytly organizacím informace o prostředcích k prokázání toho, že organizace splňuje příslušné požadavky.

5. Členské státy zajistí, aby příslušné donucovací orgány vyzooměly o všech případech, kdy registrované organizace nedodržely příslušné požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí, příslušný orgán, který organizaci zaregistroval.

Příslušný donucovací orgán informuje příslušný orgán co nejdříve, nejpozději však do jednoho měsíce poté, co se dozvěděl o případě nedodržení požadavků.

▼ B*Článek 33***Propagace systému EMAS**

1. Členské státy ve spolupráci s příslušnými orgány, donucovacími orgány a dalšími příslušnými zúčastněnými osobami propagují systém EMAS, přičemž zohlední činnosti uvedené v článcích 34 až 38.
2. Za tímto účelem mohou členské státy stanovit propagační strategii, která bude pravidelně revidována.

*Článek 34***Informování**

1. Členské státy přijmou vhodná opatření pro poskytování informací
  - a) veřejnosti o cílech a hlavních prvcích systému EMAS;
  - b) organizacím o obsahu tohoto nařízení.
2. Členské státy mohou případně využívat odborné publikace, místní tisk, propagační kampaně a jiné vhodné prostředky ke zvýšení povědomí o systému EMAS u široké veřejnosti.

Členské státy mohou spolupracovat zejména s oborovými sdruženími, organizacemi spotřebitelů, ekologickými organizacemi, odborovými organizacemi, místními institucemi a dalšími příslušnými zainteresovanými osobami.

*Článek 35***Propagační činnost**

1. Členské státy propagují systém EMAS. Tato propagační činnost může zahrnovat
  - a) podporu výměny znalostí o systému EMAS a osvědčených postupů tohoto systému mezi všemi dotčenými osobami;
  - b) tvorbu účinných nástrojů k propagaci systému EMAS a jejich zpřístupnění organizacím;
  - c) poskytování technické podpory organizacím při stanovení a provádění jejich marketingových činností souvisejících se systémem EMAS;
  - d) podněcování partnerství mezi organizacemi za účelem propagace systému EMAS.
2. Logo EMAS bez registračního čísla může být příslušnými orgány, akreditačními a licenčními orgány, vnitrostátními orgány a dalšími zúčastněnými osobami využíváno k obchodním a propagačním účelům souvisejícím se systémem EMAS. V těchto případech nesmí používání loga EMAS stanoveného v příloze V vytvářet dojem, že je uživatel registrován, pokud tomu tak není.

▼ B*Článek 36***Podpora účasti malých organizací**

Členské státy přijmou vhodná opatření k podpoře účasti malých organizací mimo jiné tím, že

- a) usnadní přístup k informacím a podpůrným fondům, které jsou zvláště uzpůsobeny jejich potřebám;
- b) zajistí, aby je k účasti podněcovaly přiměřené registrační poplatky;
- c) podporují opatření technické pomoci.

*Článek 37***Uskupení organizací a postupné přijímání kroků**

1. Členské státy vybidnou místní orgány, aby za účasti oborových svazů, obchodních komor a dalších dotčených stran poskytly zvláštní pomoc uskupením organizací, aby tyto organizace splnily požadavky pro registraci uvedené v článku 4, 5 a 6.

Jednotlivé organizace tohoto uskupení jsou registrovány samostatně.

2. Členské státy vybidnou organizace k zavádění systému environmentálního řízení. Zejména je vybidnou k postupnému přijímání kroků vedoucích k registraci v systému EMAS.

3. Systémy vytvořené na základě článku 1 a 2 se používají tak, aby účastníkům, a zejména malým organizacím, nevznikaly zbytečné náklady.

*Článek 38***Systém EMAS a jiné politiky a nástroje ve Společenství**

1. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství, členské státy zváží, jak lze registraci v systému EMAS podle tohoto nařízení

- a) zohlednit při tvorbě nových právních předpisů;
- b) použít jako nástroj při uplatňování a prosazování právních předpisů;
- c) zohlednit při zadávání veřejných zakázek a nakupech.

2. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství, zejména v oblasti hospodářské soutěže, zdanění a státní podpory, přijmou členské státy případně opatření, která usnadní registraci organizací v systému EMAS.

Tato opatření mohou zahrnovat mimo jiné

- a) úlevy z právních požadavků, aby se registrovaná organizace považovala za organizaci, která dodržuje určité požadavky vyplývající z právních předpisů týkajících se životního prostředí stanovené v jiných právních nástrojích, jež určí příslušné orgány;

▼ B

- b) zlepšení právní úpravy umožňující úpravu jiných právních nástrojů, aby tak byla odstraněna, snížena nebo zjednodušena zatížení organizací účastnících se systému EMAS s cílem podnítit účinné fungování trhů a zvýšit konkurenceschopnost.

*Článek 39***Poplatky**

1. Členské státy mohou vybírat poplatky zohledňující
  - a) náklady spojené s poskytováním informací a pomoci organizacím orgány, které k tomuto účelu členské státy podle článku 32 určily nebo zřídily;
  - b) náklady spojené s akreditací, udělením licence a dohledem nad činností environmentálních ověřovatelů;
  - c) náklady na registraci, její prodloužení, pozastavení a zrušení příslušnými orgány, jakož i dodatečné náklady na vykonání těchto postupů u organizací mimo Společenství.

Tyto poplatky nesmí překročit přiměřenou výši a musí být úměrné velikosti organizace a činnosti, která má být uskutečněna.

2. Členské státy zajistí, aby byly organizace informovány o všech poplatcích, které se na ně vztahují.

*Článek 40***Nedodržování nařízení**

1. Členské státy přijmou vhodná právní nebo správní opatření v případech nedodržování tohoto nařízení.
2. Členské státy zavedou účinná opatření proti takovému použití loga EMAS, které by bylo v rozporu s tímto nařízením.

Je možné použít opatření přijatá v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu ⁽¹⁾.

*Článek 41***Informování a podávání zpráv Komisi**

1. Členské státy informují Komisi o struktuře a postupech týkajících se fungování příslušných orgánů a akreditačních a licenčních orgánů a tyto informace pravidelně aktualizují.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

▼B

2. Členské státy každé dva roky podají Komisi aktualizované informace o opatřeních přijatých podle tohoto nařízení.

V těchto zprávách členské státy zohlední poslední zprávu, kterou Komise podle článku 47 předložila Evropskému parlamentu a Radě.

KAPITOLA VIII

PRAVIDLA PRO KOMISI*Článek 42***Informování**

1. Komise poskytne informace
  - a) veřejnosti o cílech a hlavních prvcích systému EMAS;
  - b) organizacím o obsahu tohoto nařízení.
2. Komise vede a zpřístupní veřejnosti
  - a) rejstřík environmentálních ověřovatelů a registrovaných organizací;
  - b) elektronickou databázi environmentálních prohlášení;
  - c) databázi osvědčených postupů týkajících se systému EMAS, která obsahuje mimo jiné účinné nástroje propagace systému EMAS a příklady technické podpory organizací;
  - d) seznam prostředků Společenství pro financování systému EMAS a souvisejících programů a činností.

*Článek 43***Spolupráce a koordinace**

1. Komise podpoří, pokud to bude vhodné, spolupráci mezi členskými státy, aby se zejména ve Společenství dosáhlo jednotného a konzistentního uplatňování pravidel týkajících se
  - a) registrace organizací;
  - b) environmentálních ověřovatelů;
  - c) informování a pomoci podle článku 32.

2. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství o zadávání veřejných zakázek, Komise a jiné orgány Společenství případně učiní odkaz na systém EMAS nebo na jiné systémy environmentálního řízení uznané v souladu s článkem 45 nebo rovnocenné, jako na podmínky plnění u smluv o poskytování prací a služeb.

▼B*Článek 44***Začlenění systému EMAS do ostatních politik a nástrojů ve Společenství**

Komise posoudí, jak lze registraci v systému EMAS v souladu s tímto nařízením

- 1) zohlednit při vytváření nových právních předpisů a přezkumu stávajících právních předpisů, zejména v podobě úlevy z právních požadavků a zlepšování právní úpravy podle čl. 38 odst. 2;
- 2) využít jako nástroje v souvislosti s uplatňováním a vynucováním právních předpisů.

*Článek 45***Vztah k ostatním systémům environmentálního řízení**

1. Členské státy mohou Komisi předložit písemnou žádost o uznání stávajících systémů environmentálního řízení nebo jejich částí, certifikovaných na celostátní nebo regionální úrovni odpovídajícími certifikačními postupy, že jsou v souladu s odpovídajícími požadavky tohoto nařízení.

2. Ve své žádosti členské státy určí příslušné části systémů environmentálního řízení a odpovídající požadavky tohoto nařízení.

3. Členské státy prokáží rovnocennost všech příslušných částí dotčeného systému environmentálního řízení s tímto nařízením.

4. Po prozkoumání žádosti podle odstavce 1 a v souladu s poradním postupem podle čl. 49 odst. 2 uzná Komise příslušné části systémů environmentálního řízení a požadavky na akreditaci certifikačních orgánů nebo na udělení licence těmto orgánům, je-li názoru, že členský stát

a) ve své žádosti jasně určil příslušné části systémů environmentálního řízení a odpovídající požadavky tohoto nařízení;

b) dostatečně prokázal rovnocennost všech příslušných částí dotčeného systému environmentálního řízení s tímto nařízením.

5. Komise zveřejní odkazy na uznané systémy environmentálního řízení, včetně příslušných částí systému EMAS uvedených v příloze I, kterých se tyto odkazy týkají, a uznané požadavky na akreditaci nebo udělování licencí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

▼ B*Článek 46***Vytvoření referenčních dokumentů a příruček**

1. Komise po konzultaci se členskými státy a jinými zúčastněnými osobami vytvoří referenční dokumenty včetně

- a) osvědčených postupů pro environmentální řízení;
- b) indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí v konkrétních odvětvích;
- c) srovnávacích kritérií a ratingových systémů hodnotících dosažovanou úroveň vlivu na životní prostředí.

Komise může rovněž vypracovat referenční dokumenty k meziodvětvovému použití.

2. Komise zohlední stávající referenční dokumenty a indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí vytvořené v souladu s jinými environmentálními politikami a nástroji ve Společenství a s mezinárodními normami.

3. Komise do konce roku 2010 vypracuje pracovní plán, v němž stanoví orientační seznam odvětví, jež budou považována za prioritní pro přijetí odvětvových a meziodvětvových referenčních dokumentů.

Tento pracovní plán bude zveřejněn a bude pravidelně aktualizován.

4. Komise ve spolupráci s fórem příslušných orgánů vytvoří příručku pro registraci organizací mimo Společenství.

5. Komise vydá příručku pro uživatele seznamující je s kroky nutnými k účasti v systému EMAS.

Příručka bude k dispozici ve všech úředních jazycích orgánů Evropské unie a zveřejněna na internetových stránkách.

6. Ke schválení se předloží dokumenty vypracované v souladu s odstavcem 1 až 4. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

*Článek 47***Podávání zpráv**

Komise jednou za pět let předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, která obsahuje informace o akcích a opatřeních uskutečněných podle této kapitoly a informace, jež získala od členských států podle článku 41.

Zpráva obsahuje hodnocení dopadu systému na životní prostředí a vývojový trend, pokud jde o počet účastníků.

KAPITOLA IX
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 48

Změny příloh

1. S ohledem na zkušenosti získané během fungování systému EMAS, na základě nutnosti určit pokyny k požadavkům systému EMAS a vzhledem k veškerým změnám mezinárodních norem nebo novým normám, jež mají význam pro účinnost tohoto nařízení, může Komise, je-li to nezbytné nebo vhodné, měnit přílohy.

2. Uvedená opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 49 odst. 3.

Článek 49

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 50

Přezkum

Do 11. ledna 2015 přezkoumá Komise systém EMAS s ohledem na zkušenosti získané během jeho fungování a na mezinárodní vývoj. Zohlední zprávy, které předala Evropskému parlamentu a Radě podle článku 47.

Článek 51

Zrušení a přechodná ustanovení

1. Zrušují se tyto právní akty:
  - a) nařízení (ES) č. 761/2001;
  - b) rozhodnutí Komise 2001/681/ES ze dne 7. září 2001 o zásadách provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí Společenství (EMAS) ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 247, 17.9.2001, s. 24.

▼B

- c) rozhodnutí Komise 2006/193/ES, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 stanoví pravidla pro používání loga programu EMAS ve výjimečných případech, kdy se jedná o dopravní obaly a terciární obaly ⁽¹⁾.
2. Odchylně od odstavce 1
- a) pokračují vnitrostátní akreditační orgány a příslušné orgány zřízené podle nařízení (ES) č. 761/2001 ve své činnosti. Členské státy změní postupy pro akreditační orgány a příslušné orgány podle tohoto nařízení. Členské státy zajistí, aby systémy provádějící tyto pozměněné postupy byly plně funkční do 11. ledna 2011;
- b) zůstávají v rejstříku EMAS organizace registrované v souladu s nařízením (ES) č. 761/2001. Při příštím ověřování zkontroluje environmentální ověřovatel, zda daná organizace dodržuje nové požadavky tohoto nařízení. Pokud má být příští ověřování provedeno před 11. červencem 2010, může být datum příštího ověřování po dohodě s environmentálním ověřovatelem a příslušnými orgány odloženo o šest měsíců;
- c) mohou environmentální ověřovatelé akreditovaní v souladu s nařízením (ES) č. 761/2001 i nadále provádět svou činnost v souladu s požadavky stanovenými tímto nařízením.
3. Odkazy na nařízení (ES) č. 761/2001 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze VIII.

*Článek 52***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 70, 9.3.2006, s. 63.

▼ **M2***PŘÍLOHA I***ENVIRONMENTÁLNÍ PŘEZKUM**

Environmentální přezkum zahrnuje následující oblasti:

1. Určení organizačního kontextu

Organizace určí externí a interní záležitosti, které mohou příznivě či nepříznivě ovlivnit její schopnost dosahovat zamýšlených výstupů jejího systému environmentálního řízení.

Tyto záležitosti zahrnují relevantní environmentální podmínky, jako je klima, kvalita ovzduší, kvalita vod, dostupnost přírodních zdrojů, biologická rozmanitost.

Mohou kromě jiného zahrnovat i tyto podmínky:

- externí podmínky (např. kulturní, sociální, politické, právní, regulační, finanční, technologické, ekonomické, přírodní a konkurenční okolnosti),
- interní podmínky související s charakteristikami organizace (jako jsou její činnosti, výroby a služby, strategické nasměrování, kultura a schopnosti).

2. Identifikace zainteresovaných stran a určení jejich relevantních potřeb a očekávání

Organizace určí zainteresované strany, které jsou relevantní pro systém environmentálního řízení, relevantní potřeby a očekávání těchto zainteresovaných stran a to, které z těchto potřeb a očekávání musí splnit, nebo se rozhodne je plnit.

Pokud se organizace rozhodne, že dobrovolně přijme relevantní potřeby nebo očekávání zainteresovaných stran, na něž se nevztahují požadavky vyplývající z právních předpisů, nebo s nimi souhlasí, stanou se součástí jejich povinností dodržovat požadavky.

3. Určení příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí

Kromě vytvoření rejstříku příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů uvede organizace také způsob, kterým může prokázat dodržování různých požadavků vyplývajících z právních předpisů.

4. Určení přímých a nepřímých environmentálních aspektů a stanovení významných aspektů

Organizace určí všechny přímé a nepřímé environmentální aspekty s příznivým či nepříznivým dopadem na životní prostředí, případně kvalifikované a kvantifikované, a vypracuje rejstřík všech určených environmentálních aspektů. Organizace rovněž určí, které z těchto aspektů jsou významné, a to podle kritérií stanovených v souladu s bodem 5 této přílohy.

Při určování přímých a nepřímých environmentálních aspektů je nezbytné, aby organizace uvážila rovněž environmentální aspekty spojené s její hlavní obchodní činností. Soupis omezující se na environmentální aspekty místa a zařízení organizace není dostačující.

Při určování přímých a nepřímých environmentálních aspektů jejich činností, výrobků a služeb zváží organizace perspektivu životního cyklu a zohlední etapy životního cyklu, které může řídit nebo ovlivňovat. Tyto etapy typicky zahrnují těžbu surovin, nákupy a zadávání zakázek, návrh, výrobu, přepravu, používání, zpracování na konci životního cyklu a konečnou likvidaci (odstraňování) v závislosti na činnosti organizace.

▼ M2**4.1. Přímé environmentální aspekty**

Přímé environmentální aspekty souvisejí s činnostmi, výrobky a službami organizace, které vedení organizace přímo řídí.

Všechny organizace zváží přímé aspekty svého provozu.

Přímé environmentální aspekty se vztahují mimo jiné na:

- 1) emise do ovzduší;
- 2) úniky do vod (včetně proniknutí do podzemních vod);
- 3) výrobu, recyklaci, opakované použití, přepravu a zneškodňování pevných a jiných odpadů, zejména nebezpečných odpadů;
- 4) využívání a kontaminaci půdy;
- 5) využívání energie, přírodních zdrojů (včetně vod, živočichů a rostlin) a surovin;
- 6) používání přísad a přídatných látek a používání polotovarů,
- 7) místní problémy (hluk, vibrace, zápach, prach, vizuální vlivy atd.).

Při určování environmentálních aspektů je třeba uvážit rovněž:

- rizika nehod ohrožujících životní prostředí a jiných mimořádných událostí s možnými dopady na životní prostředí (např. chemických havárií) a možných abnormálních situací, jež by mohly mít environmentální dopad;
- záležitosti související s přepravou zboží a služeb a služebními cestami zaměstnanců společnosti.

4.2. Nepřímé environmentální aspekty

Nepřímé environmentální aspekty mohou být výsledkem vzájemného působení organizace a třetích stran a mohou být v přiměřené míře ovlivněny organizací.

Patří sem mimo jiné:

- 1) záležitosti související se životním cyklem výrobků a služeb, které může organizace ovlivnit (těžba surovin, návrh, nákup a zadávání zakázek, výroba, přeprava, používání, zpracování na konci životního cyklu a konečná likvidace (odstranění));
- 2) kapitálové investice, poskytování půjček a pojišťovací služby;
- 3) nové trhy;
- 4) výběr a složení služeb (např. doprava nebo pohostinství);
- 5) správní a plánovací rozhodnutí;
- 6) složení nabídky výrobků;
- 7) vliv činnosti organizace na životní prostředí a chování zhotovitelů, poddodavatelů zhotovitele, dodavatelů a subdodavatelů.

Organizace musí být schopna prokázat, že významné environmentální aspekty a dopady související s těmito aspekty jsou v systému řízení zohledněny.

▼ M2

Organizace by měla usilovat o to, aby dodavatelé a ti, kdo jménem organizace vystupují, dodržovali v rámci činností prováděných na základě smlouvy její environmentální politiku.

Organizace uváží, jak může tyto nepřímé environmentální aspekty ovlivnit a jaká opatření lze učinit k snížení dopadů na životní prostředí nebo k zvýšení jejich environmentálních přínosů.

5. **Hodnocení významnosti environmentálních aspektů**

Organizace stanoví kritéria pro hodnocení významnosti environmentálních aspektů svých činností, výrobků a služeb a používá je za účelem určení těch environmentálních aspektů, které mají významný dopad na životní prostředí z hlediska životního cyklu.

Kritéria vyvinutá organizací musí zohledňovat právní předpisy, umožňovat nezávislou kontrolu, být komplexní, reprodukovatelná a přístupná veřejnosti.

Při stanovování těchto kritérií organizace uváží tyto prvky:

- 1) možné škody na životním prostředí či přínosy pro životní prostředí včetně biologické rozmanitosti;
- 2) stav životního prostředí (např. křehkost místního, regionálního nebo celosvětového životního prostředí);
- 3) velikost, počet, četnost a vratnost jednotlivých aspektů nebo dopadů;
- 4) existenci a požadavky vyplývající z příslušných právních předpisů v oblasti životního prostředí;
- 5) názory zainteresovaných stran, včetně zaměstnanců organizace.

Vzít v úvahu lze i další relevantní prvky v závislosti na druhu činností, výrobků a služeb organizace.

Na základě stanovených kritérií posoudí organizace významnost svých environmentálních aspektů a dopadů. Organizace přitom zohlední mimo jiné

- 1) stávající údaje organizace o materiálových a energetických vstupech, vypouštění kapalných odpadů, odpadech a emisích s ohledem na rizika s tím spojená;
- 2) činnosti organizace, které jsou upraveny právními předpisy v oblasti životního prostředí;
- 3) zadávání veřejných zakázek;
- 4) návrh, vývoj, výrobu, distribuci, servis, použití, opakované použití, recyklaci a likvidaci (odstraňování) produktů organizace;
- 5) činnosti organizace s nejvyššími environmentálními náklady a s nejvyšším environmentálním přínosem.

Při hodnocení významnosti dopadů činností organizace na životní prostředí zohlední organizace běžné provozní podmínky, podmínky při zahájení a ukončení činnosti a podmínky mimořádných událostí, které lze rozumně předvídat. Pozornost je třeba věnovat předchozím, současným a plánovaným činnostem.

▼ M2**6. Hodnocení zpětné vazby ze šetření předchozích událostí**

Organizace vezme v úvahu zpětnou vazbu ze šetření předchozích událostí, které mohly ovlivnit její schopnost dosáhnout zamýšlených výstupů jejího systému environmentálního řízení.

7. Určování a dokumentování rizik a příležitostí

Organizace určí a zdokumentuje rizika a příležitosti spojené s jejími environmentálními aspekty, povinnostmi dodržovat požadavky a jinými záležitostmi a požadavky určenými v bodech 1 až 4.

Organizace se zaměří na ta rizika a příležitosti, které je třeba řešit, aby bylo zajištěno, že systém environmentálního řízení může dosáhnout svého plánovaného výsledku, aby se zabránilo nežádoucím účinkům nebo událostem a aby se dosáhlo neustálého zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí.

8. Prozkoumání stávajících procesů, praktik a postupů

Organizace prozkoumá stávající procesy, praktiky a postupy a určí, které z nich jsou zapotřebí, aby bylo zajištěno dlouhodobé udržení environmentálního řízení.

▼ **M2***PŘÍLOHA II***POŽADAVKY NA SYSTÉM ENVIRONMENTÁLNÍHO ŘÍZENÍ A DALŠÍ OTÁZKY, NA KTERÉ SE MUSÍ ZAMĚŘIT ORGANIZACE POUŽÍVAJÍCÍ SYSTÉM EMAS**

Požadavky na systém environmentálního řízení podle systému EMAS jsou stanoveny v oddíle 4 až 10 normy EN ISO 14001:2015. Tyto požadavky jsou uvedeny v části A.

Odkazy v článku 4 na konkrétní body této přílohy je třeba chápat následovně:

odkaz na A.3.1 je třeba chápat jako odkaz na část A 6.1,

odkaz na A.5.5 je třeba chápat jako odkaz na část A 9.2.

Organizace používající systém EMAS se musí mimoto zaměřit na řadu dalších otázek, které mají přímou souvislost s řadou prvků uvedených v oddíle 4 normy EN ISO 14001:2015. Tyto dodatečné požadavky jsou uvedeny v části B této přílohy.

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p style="text-align: center;">Požadavky na systém environmentálního řízení podle normy EN ISO 14001:2015</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p style="text-align: center;">Dodatečné požadavky pro organizace používající systém EMAS</p>
<p>Organizace, které se účastní systému environmentálního řízení a auditu (EMAS), provedou požadavky normy EN ISO 14001:2015 ⁽¹⁾, které jsou uvedeny níže.</p> <p>A.4 Kontext organizace</p> <p>A.4.1 Porozumění organizaci a jejímu kontextu</p> <p>Organizace určí externí a interní záležitosti, které jsou relevantní pro její účel a které ovlivňují její schopnost dosahovat zamýšlených výstupů jejího systému environmentálního řízení. Tyto záležitosti musí zahrnovat environmentální podmínky, které mohou ovlivnit organizaci nebo jsou organizací ovlivněny.</p> <p>A.4.2 Porozumění potřebám a očekáváním zainteresovaných stran</p> <p>Organizace určí</p> <ol style="list-style-type: none"> a) zainteresované strany, které jsou relevantní pro systém environmentálního řízení; b) relevantní potřeby a očekávání (tj. požadavky) těchto zainteresovaných stran; c) které z těchto potřeb a očekávání se stanou povinnostmi dodržovat požadavky. <p>A.4.3 Určování rozsahu systému environmentálního řízení</p> <p>Organizace určí hranice a použitelnost systému environmentálního řízení, aby vymežila jeho rozsah.</p> <p>Při určování tohoto rozsahu organizace zvaží</p> <ol style="list-style-type: none"> a) externí a interní záležitosti uvedené v A.4.1; b) povinnosti dodržovat požadavky uvedené v A.4.2; c) své organizační jednotky, funkce a fyzické hranice; d) své činnosti, výrobky a služby; e) svoji pravomoc a schopnost řídit a ovlivňovat. 	

▼ M2

ČÁST A Požadavky na systém environmentálního řízení podle normy EN ISO 14001:2015	ČÁST B Dodatečné požadavky pro organizace používající systém EMAS
<p>Když je rozsah definován, musí se všechny činnosti, výrobky a služby organizace v rámci tohoto rozsahu začlenit do systému environmentálního řízení.</p> <p>Rozsah musí být udržován jako dokumentované informace a musí být dostupný zainteresovaným stranám.</p> <p>A.4.4 Systém environmentálního řízení</p> <p>Aby se dosáhlo zamýšlených výstupů, včetně zvýšení vlivu činnosti organizace na životní prostředí, organizace v souladu s požadavky této mezinárodní normy vytvoří, zavede, udržuje a neustále zlepšuje systém environmentálního řízení, včetně potřebných procesů a jejich vzájemných vazeb.</p> <p>Při vytváření a udržování systému environmentálního řízení organizace zváží znalosti získané podle 4.1 a 4.2.</p>	
<p>A.5 Vedení</p> <p>A.5.1 Vedení a závazek</p> <p>Nejvyšší vedení prokazuje svou vůdčí roli a závazek s ohledem na systém environmentálního řízení</p> <p>a) přijetím odpovědnosti za účinnost systému environmentálního řízení;</p> <p>b) zajištěním, že jsou stanoveny environmentální politika a obecné environmentální cíle a že jsou v souladu se strategickým zaměřením a kontextem organizace;</p> <p>c) zajištěním integrace požadavků systému environmentálního řízení do obchodních procesů organizace;</p> <p>d) zajištěním, že jsou dostupné zdroje potřebné pro systém environmentálního řízení;</p> <p>e) komunikováním o důležitosti účinného environmentálního řízení a o dosažení shody s požadavky na systém environmentálního řízení;</p> <p>f) zajištěním, aby systém environmentálního řízení dosahoval zamýšlených výstupů;</p> <p>g) nasměrováním a podporováním osob, aby přispívaly k účinnosti systému environmentálního řízení;</p> <p>h) podporou neustálého zlepšování;</p> <p>i) podporou ostatních příslušných rolí při řízení k prokázání jejich vůdčí úlohy v oblastech, za které odpovídají.</p> <p><i>Poznámka:</i> V této mezinárodní normě může být výraz „obchodní“ interpretován v širším smyslu, míní se tím činnosti, které jsou hlavním smyslem existence organizace.</p>	
<p>A.5.2 Environmentální politika</p> <p>Nejvyšší vedení vytvoří, provádí a udržuje environmentální politiku, která v rámci určeného rozsahu systému environmentálního řízení</p> <p>a) je vhodná pro účely a kontext organizace, včetně povahy, rozsahu a dopadů na životní prostředí jejích činností, výrobků a služeb;</p>	<p>B.1 Neustálé zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí</p> <p>Organizace se zavazuje k neustálému zlepšování vlivu své činnosti na životní prostředí.</p> <p>Pokud organizace sestává z jednoho nebo více míst, musí každé místo, na kterém se používá systém EMAS, dodržovat všechny požadavky systému</p>

▼ **M2**

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p style="text-align: center;">Požadavky na systém environmentálního řízení podle normy EN ISO 14001:2015</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p style="text-align: center;">Dodatečné požadavky pro organizace používající systém EMAS</p>
<p>b) poskytuje rámec pro stanovování obecných environmentálních cílů;</p> <p>c) obsahuje závazek k ochraně životního prostředí, včetně prevence znečištění, a jiný specifický závazek (závazky), který je relevantní pro kontext organizace;</p> <p><i>Poznámka:</i> Jiný specifický závazek (závazky) k ochraně životního prostředí může zahrnovat udržitelné využívání zdrojů, zmírňování změny klimatu a přizpůsobení se této změně, jakož i ochranu biologické rozmanitosti a ekosystémů.</p> <p>d) obsahuje závazek k splnění povinností dodržovat požadavky;</p> <p>e) obsahuje závazek k neustálému zlepšování systému environmentálního řízení pro zvýšení vlivu činnosti organizace na životní prostředí.</p> <p>Environmentální politika je</p> <ul style="list-style-type: none"> — udržována jako dokumentovaná informace; — sdělována v rámci organizace; — dostupná zainteresovaným stranám. 	<p>EMAS, včetně neustálého zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je stanoveno v čl. 2 odst. 2.</p>
<p>A.5.3 Úkoly, odpovědnost a pravomoci v rámci organizace</p> <p>Nejvyšší vedení v rámci organizace zajistí, aby odpovědnost a pravomoci pro příslušné úkoly byly přiděleny a sděleny.</p> <p>Nejvyšší vedení přidělí odpovědnost a pravomoc pro</p> <p>a) zajišťování, že systém environmentálního řízení odpovídá požadavkům této mezinárodní normy;</p> <p>b) podávání zpráv nejvyššímu vedení o výkonnosti systému environmentálního řízení, včetně vlivu činnosti organizace na životní prostředí.</p>	<p>B.2 Zástupce (zástupci) vedení</p> <p>Nejvyšší vedení jmenuje jednoho nebo více zvláštních zástupců vedení, kteří bez ohledu na svou další odpovědnost mají stanoveny úkoly, odpovědnost a pravomoci k zajištění toho, aby byl systém environmentálního řízení v souladu s tímto nařízením, a k podávání zpráv nejvyššímu vedení o výkonnosti systému environmentálního řízení.</p> <p>Zástupcem nejvyššího vedení může být člen nejvyššího vedení organizace.</p>
<p>A.6 Plánování</p> <p>A.6.1 Opatření pro řešení rizik a příležitostí</p> <p>A.6.1.1 Obecně</p> <p>Organizace vytvoří, provádí a udržuje procesy potřebné pro plnění požadavků podle 6.1.1 až 6.1.4.</p> <p>Při plánování systému environmentálního řízení organizace zvaží:</p> <ul style="list-style-type: none"> — záležitosti uvedené ve 4.1; — požadavky uvedené ve 4.2; — rozsah systému environmentálního řízení; a určí rizika a příležitosti vztahující se k: <ul style="list-style-type: none"> — environmentálním aspektům (viz 6.1.2); — povinnostem dodržovat požadavky (viz 6.1.3); 	<p>B.3 Environmentální přezkum</p> <p>Organizace provádějí a dokumentují úvodní environmentální přezkum, jak je stanoveno v příloze I.</p> <p>Organizace mimo Unii musí rovněž uvést odkaz na požadavky vyplývající z právních předpisů týkající se životního prostředí, které se použijí u obdobných organizací v členských státech, ve kterých dané organizace zamýšlejí podat žádost.</p>

▼ **M2**

ČÁST A Požadavky na systém environmentálního řízení podle normy EN ISO 14001:2015	ČÁST B Dodatečné požadavky pro organizace používající systém EMAS
<p>— a dalším záležitostí a požadavkům podle 4.1 a 4.2, které je třeba řešit, aby se:</p> <ul style="list-style-type: none"> — prokázalo, že systém environmentálního řízení je schopen dosáhnout zamýšlených výstupů; — předešlo nežádoucím účinkům, nebo aby se zmírnily, včetně možnosti, že externí environmentální podmínky ovlivní organizaci; — dosáhlo neustálého zlepšování. <p>V rámci rozsahu systému environmentálního řízení organizace určí potenciální mimořádné události, včetně těch, které mohou mít dopad na životní prostředí.</p> <p>Organizace udržuje dokumentované informace týkající se</p> <ul style="list-style-type: none"> — rizik a příležitostí, které je třeba řešit; <p>— procesů potřebných podle 6.1.1 až 6.1.4 v míře nezbytné pro zajištění důkazu, že se procesy provádějí tak, jak je naplánováno.</p> <p>A.6.1.2 Environmentální aspekty</p> <p>V rámci stanoveného rozsahu systému environmentálního řízení organizace určí environmentální aspekty svých činností, výrobků a služeb, které může řídit, a environmentální aspekty, které může ovlivnit, a s tím související dopady na životní prostředí, přičemž zvažuje hlediska životního cyklu.</p> <p>Při určování environmentálních aspektů bere organizace v úvahu:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) změnu, včetně plánovaných a nových vývojových postupů a nových nebo upravených činností, výrobků a služeb; b) abnormální podmínky a rozumně předvídatelné mimořádné události. <p>Organizace pomocí stanovených kritérií určí ty aspekty, které mají nebo mohou mít významný dopad na životní prostředí.</p> <p>Organizace podle potřeby udržuje komunikaci o významných environmentálních aspektech mezi různými úrovněmi a funkcemi organizace.</p> <p>Organizace udržuje dokumentované informace týkající se:</p> <ul style="list-style-type: none"> — environmentálních aspektech a souvisejících dopadech na životní prostředí; — kritériích použitých při určování významných environmentálních aspektů; — významných environmentálních aspektech. <p><i>Poznámka:</i> Významné environmentální aspekty mohou mít za následek rizika a příležitosti související buď s nepříznivými dopady na životní prostředí (hrozbami), nebo s příznivými dopady na životní prostředí (příležitostmi).</p>	
<p>A.6.1.3 Povinnosti dodržovat požadavky</p> <p>Organizace</p> <ol style="list-style-type: none"> a) určuje povinnosti dodržovat požadavky vztahující se k environmentálním aspektům a mít k nim přístup; b) určuje, jak se tyto povinnosti týkají organizace; 	<p>B.4 Dodržování právních předpisů</p> <p>Organizace, které jsou zaregistrovány v systému EMAS nebo které se hodlají zaregistrovat, musí prokázat, že splnily všechny tyto podmínky:</p>

▼ M2

ČÁST A Požadavky na systém environmentálního řízení podle normy EN ISO 14001:2015	ČÁST B Dodatečné požadavky pro organizace používající systém EMAS
<p>c) bere tyto povinnosti v úvahu, když stanovuje, zavádí, udržuje a neustále zlepšuje svůj systém environmentálního řízení.</p> <p>Organizace udržuje dokumentované informace o svých povinnostech dodržovat požadavky.</p> <p><i>Poznámka:</i> Povinnosti dodržovat požadavky mohou vést k rizikům a příležitostem pro organizaci.</p> <p>A.6.1.4 Plánování opatření</p> <p>Organizace plánuje</p> <p>a) přijetí opatření pro řešení svých</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) významných environmentálních aspektů; 2) povinností dodržovat požadavky; 3) rizik a příležitostí podle 6.1.1; <p>b) jak</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) integrovat a provádět tato opatření do procesů systému environmentálního řízení (viz 6.2, kapitola 7, kapitola 8 a 9.1) nebo do jiných obchodních procesů; 2) hodnotit efektivnost těchto opatření (viz 9.1). <p>Při plánování těchto opatření organizace zvaží své technologické možnosti a své finanční, provozní a obchodní požadavky.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) určily veškeré příslušné požadavky vyplývající z právních předpisů týkající se životního prostředí a jsou seznámeny s jejich důsledky pro organizaci; 2) zajišťují dodržování právních předpisů v oblasti životního prostředí včetně povolení a povolených hodnot a předloží příslušné důkazy; 3) zavedly postupy, které organizaci umožňují soustavně dodržovat právní předpisy v oblasti životního prostředí.
<p>A.6.2 Obecné environmentální cíle a plánování jejich dosažení</p>	
<p>A.6.2.1 Obecné environmentální cíle</p> <p>Organizace pro příslušné funkce a úrovně stanoví obecné environmentální cíle, přičemž bere v úvahu významné environmentální aspekty organizace a související povinnosti dodržovat požadavky a zvažuje rizika a příležitosti.</p> <p>Obecné environmentální cíle musí být</p> <ol style="list-style-type: none"> a) v souladu s environmentální politikou; b) měřitelné (je-li to prakticky možné); c) monitorovány; d) sdělovány; e) podle potřeby aktualizovány. <p>Organizace udržuje dokumentované informace o obecných environmentálních cílech.</p> <p>A.6.2.2 Plánování opatření pro dosažení obecných environmentálních cílů</p> <p>Při plánování, jak dosáhnout svých obecných environmentálních cílů, organizace určuje</p> <ol style="list-style-type: none"> a) co se bude dělat; b) jaké zdroje budou požadovány; c) kdo bude odpovědný; 	<p>B.5 Obecné environmentální cíle</p> <p>Organizace musí být schopny prokázat, že systém řízení a postupy auditu jsou zaměřeny na skutečný vliv činnosti organizace na životní prostředí s ohledem na přímé a nepřímé aspekty.</p> <p>Prostředky k dosažení obecných a specifických cílů nemohou být obecnými environmentálními cíli.</p>

▼ M2

ČÁST A Požadavky na systém environmentálního řízení podle normy EN ISO 14001:2015	ČÁST B Dodatečné požadavky pro organizace používající systém EMAS
<p>d) kdy to bude dokončeno;</p> <p>e) jak se budou hodnotit výsledky, včetně indikátorů pro monitorování pokroku směrem k dosažení měřitelných obecných environmentálních cílů (viz 9.1.1).</p> <p>Organizace zváží, jak lze opatření pro dosažení obecných environmentálních cílů začlenit do obchodních procesů organizace.</p>	
<p>A.7 Podpora</p> <p>A.7.1 Zdroje</p> <p>Organizace určuje a poskytuje zdroje potřebné pro stanovení, provádění, udržování a neustálé zlepšování systému environmentálního řízení.</p>	
<p>A.7.2 Odborná způsobilost</p> <p>Organizace musí</p> <p>a) určit potřebnou odbornou způsobilost osoby (osob), jejíž práce je řízena organizací a ovlivňuje vliv činnosti organizace na životní prostředí a schopnost plnit povinnosti týkající se dodržování požadavků dané organizace;</p> <p>b) zajistit, aby tyto osoby byly kompetentní na základě vhodného vzdělání, výcviku a zkušeností;</p> <p>c) určit potřeby výcviku související s environmentálními aspekty a systémem environmentálního řízení;</p> <p>d) tam, kde je to použitelné, přijímat opatření pro získání potřebné způsobilosti a hodnotit účinnost přijatých opatření.</p> <p><i>Poznámka:</i> Příslušná opatření mohou zahrnovat například poskytování výcviku v současné době zaměstnaným osobám, jejich mentování nebo jejich přefazování nebo přijetí kompetentních osob na přechodnou dobu nebo na základě smlouvy.</p> <p>Organizace uchovává odpovídající dokumentované informace jako důkaz o odborné způsobilosti.</p>	<p>B.6 Zapojení zaměstnanců</p> <p>1) Organizace by měla uznat, že aktivní zapojení zaměstnanců je hnací silou a předpokladem neustálého a úspěšného zlepšování životního prostředí a navíc i klíčovým zdrojem pro zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí a zároveň správnou metodou pro úspěšné ukotvení systému environmentálního řízení a auditu v organizaci.</p> <p>2) „Zapojením zaměstnanců“ je třeba rozumět jak přímou účast zaměstnanců, tak poskytování informací zaměstnancům a jejich zástupcům. Proto by na všech úrovních organizace měl existovat program účasti zaměstnanců. Organizace by měla uznat, že prokázání angažovanosti, schopnosti reagovat a aktivní podpory ze strany vedení je předpokladem úspěchu těchto procesů. V této souvislosti by mělo vedení poskytovat zaměstnancům odpovídající zpětnou vazbu.</p> <p>3) Kromě těchto požadavků je třeba zapojit zaměstnance nebo jejich zástupce do procesu neustálého zlepšování vlivu činnosti organizace na životní prostředí prostřednictvím</p> <p>a) úvodního environmentálního přezkumu;</p> <p>b) stanovení a zavádění systému environmentálního řízení a auditu, který zlepšuje vliv činnosti organizace na životní prostředí;</p>

▼ M2

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p>Požadavky na systém environmentálního řízení podle normy EN ISO 14001:2015</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p>Dodatečné požadavky pro organizace používající systém EMAS</p>
	<p>c) výborů pro životní prostředí nebo pracovních skupin, které shromažďují informace a zajišťují účast environmentálního úředníka/zástupců vedení a zaměstnanců a jejich zástupců;</p> <p>d) společných pracovních skupin pro environmentální akční program a environmentální audit;</p> <p>e) vypracování environmentálního prohlášení.</p> <p>4) Za tímto účelem by měly být použity vhodné formy účasti, jako například systém zlepšovacích návrhů, skupinová projektová práce nebo výbory pro životní prostředí. Organizace vezmou na vědomí pokyny Komise týkající se osvědčených postupů v této oblasti. Pokud o to požádají, zapojí se také zástupci zaměstnanců.</p>
<p>A.7.3 Povědomí</p> <p>Organizace zajistí, aby osoby, jejichž práce je řízena organizací, měly povědomí o</p> <p>a) environmentální politice;</p> <p>b) významných environmentálních aspektech a o skutečných nebo potenciálních dopadech na životní prostředí souvisejících s jejich prací;</p> <p>c) svém přínosu k účinnosti systému environmentálního řízení včetně přínosů ze zlepšeného vlivu činnosti organizace na životní prostředí;</p> <p>d) dopadech nesplnění požadavků systému environmentálního řízení, včetně neplnění povinností organizace týkajících se dodržování požadavků.</p>	
<p>A.7.4 Komunikace</p> <p>A.7.4.1 Obecně</p> <p>Organizace vytvoří, provádí a udržuje procesy potřebné pro interní a externí komunikaci s ohledem na systém environmentálního řízení včetně toho:</p> <p>a) o čem se má komunikovat;</p> <p>b) kdy se má komunikovat;</p> <p>c) s kým se má komunikovat;</p> <p>d) jak se má komunikovat.</p> <p>Při vytváření svého procesu nebo procesů komunikace musí organizace</p> <p>— vzít v úvahu své povinnosti dodržovat požadavky;</p> <p>— zajistit, aby sdělované environmentální informace byly v souladu s informacemi vytvářenými v rámci systému environmentálního řízení a aby byly spolehlivé.</p>	

▼ **M2**

ČÁST A Požadavky na systém environmentálního řízení podle normy EN ISO 14001:2015	ČÁST B Dodatečné požadavky pro organizace používající systém EMAS
<p>Organizace reaguje na příslušná sdělení o svém systému environmentálního řízení.</p> <p>Organizace uchovává dokumentované informace jako důkaz o svých sděleních, je-li to vhodné.</p> <p>A.7.4.2 Interní komunikace</p> <p>Organizace musí</p> <p>a) interně sdělovat informace týkající se systému environmentálního řízení různým úrovním a funkcím v organizaci, včetně změn systému environmentálního řízení, je-li to vhodné;</p> <p>b) zajistit, aby proces nebo procesy komunikace umožňoval osobám, jejichž práce je řízena organizací, přispívat k neustálému zlepšování.</p>	
<p>A.7.4.3 Externí komunikace</p> <p>Organizace externě sděluje informace týkající se systému environmentálního řízení, jak je určeno jejím procesem nebo procesy komunikace a jak je požadováno v povinnostech dodržovat požadavky.</p>	<p>B.7 Komunikace</p> <p>1) Organizace musí být schopny prokázat, že s veřejností, orgány a jinými zainteresovanými stranami, včetně místních společenství a zákazníků, vedou otevřený dialog o dopadech svých činností, výrobků a služeb na životní prostředí.</p> <p>2) K zajištění vysoké úrovně transparentnosti a budování důvěry se zainteresovanými stranami musí organizace zaregistrované v systému EMAS zveřejnit konkrétní environmentální informace, jak jsou vymezeny v příloze IV Podávání zpráv o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.</p>
<p>A.7.5 Dokumentované informace</p> <p>A.7.5.1 Obecně</p> <p>Systém environmentálního řízení organizace obsahuje</p> <p>a) dokumentované informace požadované touto mezinárodní normou;</p> <p>b) dokumentované informace, které organizace určí jako nezbytné pro účinnost systému environmentálního řízení.</p> <p><i>Poznámka:</i> Rozsah dokumentovaných informací pro systém environmentálního řízení se může v jednotlivých organizacích lišit v závislosti na</p> <ul style="list-style-type: none"> — velikosti organizace a druhu jejích činností, procesů, výrobků a služeb; — potřebě prokázat splnění povinností dodržovat požadavky; — složitosti procesů a jejich vzájemných vazeb; — odborné způsobilosti osob, jejichž práce je řízena organizací. 	

▼ **M2**

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p>Požadavky na systém environmentálního řízení podle normy EN ISO 14001:2015</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p>Dodatečné požadavky pro organizace používající systém EMAS</p>
<p>A.7.5.2 Vytváření a aktualizace dokumentovaných informací</p> <p>Při vytváření a aktualizaci dokumentovaných informací musí organizace zajistit</p> <p>a) vhodnou identifikaci a popis (např. název, datum, autor nebo referenční (jednací) číslo);</p> <p>b) vhodný formát (např. jazyk, verze softwaru, grafika) a média (např. papírová, elektronická);</p> <p>c) přezkoumání a schválení z hlediska vhodnosti a přiměřenosti.</p> <p>A.7.5.3 Řízení dokumentovaných informací</p> <p>Dokumentované informace požadované systémem environmentálního řízení a touto mezinárodní normou musí být řízeny tak, aby byla zajištěna jejich</p> <p>a) dostupnost a vhodnost pro použití, kde a kdy je to zapotřebí;</p> <p>b) přiměřená ochrana (např. proti ztrátě důvěrnosti, nevhodnému použití nebo ztrátě integrity).</p> <p>Při řízení dokumentovaných informací organizace zvažuje dále uvedené činnosti, je-li to vhodné:</p> <ul style="list-style-type: none"> — distribuci, přístup, vyhledávání a používání; — ukládání a ochranu včetně ochrany čitelnosti; — řízení změn (např. řízení verzí); — uchovávání a vyřazování (skartaci). <p>Dokumentované informace externího původu určené organizací jako nezbytné pro plánování a fungování systému environmentálního řízení musí být odpovídajícím způsobem označeny a řízeny.</p> <p><i>Poznámka:</i> Přístup může znamenat rozhodnutí týkající se povolení pouze nahlížet do dokumentovaných informací nebo povolení a pravomoc nahlížet do dokumentovaných informací a měnit je.</p> <p>A.8 Provoz</p> <p>A.8.1 Plánování a řízení provozu</p> <p>Organizace vytvoří, provádí, řídí a udržuje procesy potřebné k plnění požadavků na systém environmentálního řízení a realizuje opatření stanovená v 6.1 a 6.2 tím, že</p> <ul style="list-style-type: none"> — stanovuje provozní kritéria pro proces nebo procesy; — uskutečňuje řízení procesu nebo procesů v souladu s provozními kritérii. <p><i>Poznámka:</i> Řízení může zahrnovat technické kontroly a postupy. Řízení může být prováděno podle určité hierarchie (např. eliminace, substituce, administrativa) a může být používáno jednotlivě nebo v kombinaci.</p> <p>Organizace řídí plánované změny a přezkoumává následky nezamýšlených změn a podle potřeby přijímá opatření pro zmírňování všech nepříznivých účinků.</p> <p>Organizace zajistí řízení nebo ovlivňování procesů zajišťovaných externě. Druh a rozsah řízení nebo ovlivňování, které se mají aplikovat na tento proces nebo procesy, musí být vymezeny v rámci systému environmentálního řízení.</p>	

▼ **M2**

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p>Požadavky na systém environmentálního řízení podle normy EN ISO 14001:2015</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p>Dodatečné požadavky pro organizace používající systém EMAS</p>
<p>V souladu s hledisky životního cyklu musí organizace</p> <p>a) stanovit řídicí činnosti, je-li to vhodné, aby zajistila, že environmentální požadavky jsou řešeny v procesu návrhu a vývoje výrobku nebo služby, přičemž se musí zvážit každá etapa životního cyklu;</p> <p>b) určit environmentální požadavky pro pořízení výrobků a služeb, je-li to vhodné;</p> <p>c) sdělit externím poskytovatelům, včetně smluvních partnerů, příslušný environmentální požadavek (požadavky);</p> <p>d) zvážit potřebu poskytnout informace o možných významných dopadech na životní prostředí</p> <p>souvisejících s přepravou nebo dodávkou výrobků a služeb, s jejich používáním, zpracováním na konci životního cyklu a s jejich konečným odstraněním.</p> <p>Organizace udržuje dokumentované informace v rozsahu nezbytném pro zajištění důvěry, že procesy byly prováděny tak, jak byly naplánovány.</p> <p>A.8.2 Připravenost na mimořádné události a reakce na ně</p> <p>Organizace musí vytvořit, zavést a udržovat proces nebo procesy potřebné pro stanovení, jak se bude reagovat na možné mimořádné události uvedené v 6.1.1.</p> <p>Organizace musí</p> <p>a) připravit reakci pomocí plánování opatření, aby se zabránilo nepříznivým dopadům na životní prostředí způsobeným mimořádnými událostmi nebo aby se tyto dopady zmírnily;</p> <p>b) reagovat na aktuální mimořádné události;</p> <p>c) přijmout opatření pro zabránění nebo zmírnění následků mimořádných události, které bude odpovídat rozsahu mimořádné události a možnému dopadu na životní prostředí;</p> <p>d) pravidelně testovat opatření pro plánované reakce, je-li to prakticky možné;</p> <p>e) pravidelně přezkoumávat a podle potřeby revidovat proces nebo procesy a opatření pro plánované reakce, zejména po výskytu mimořádných událostí nebo po testech;</p> <p>f) poskytnout relevantní informace a výcvik zaměřený na připravenost na mimořádné události a reakci, je-li to vhodné, relevantním zainteresovaným stranám, včetně osob, jejichž práce je řízena organizací.</p> <p>Organizace musí udržovat dokumentované informace v rozsahu nezbytném pro ujištění, že jsou procesy prováděny tak, jak byly naplánovány.</p> <p>A.9 Hodnocení vlivu činnosti na životní prostředí</p> <p>A.9.1 Monitorování, měření, analýza a vyhodnocování</p> <p>A.9.1.1 Obecně</p> <p>Organizace monitoruje, měří, analyzuje a hodnotí vliv své činnosti na životní prostředí.</p> <p>Organizace určí</p> <p>a) co je třeba monitorovat a měřit;</p> <p>b) metody monitorování, měření, analyzování a hodnocení, je-li to vhodné, s cílem zajistit platné výsledky;</p>	

▼ M2

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p>Požadavky na systém environmentálního řízení podle normy EN ISO 14001:2015</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p>Dodatečné požadavky pro organizace používající systém EMAS</p>
<p>c) kritéria, podle nichž bude organizace hodnotit vliv své činnosti na životní prostředí, a vhodné indikátory;</p> <p>d) kdy se musí provádět monitorování a měření;</p> <p>e) kdy se musí výsledky monitorování a měření analyzovat a vyhodnocovat.</p> <p>Organizace musí zajistit, aby se používala kalibrovaná nebo ověřená monitorovací a měřicí zařízení a aby se vhodným způsobem udržovala.</p> <p>Organizace musí hodnotit vliv své činnosti na životní prostředí a účinnost systému environmentálního řízení.</p> <p>Organizace musí jak interně, tak externě sdělovat relevantní informace o vlivu své činnosti na životní prostředí, jak je uvedeno v jejím procesu nebo procesech komunikace a jak je požadováno jejími povinnostmi týkajícími se dodržování požadavků.</p> <p>Organizace uchovává vhodné dokumentované informace jako důkazy o výsledcích monitorování, měření, analýzy a hodnocení.</p> <p>A.9.1.2 Hodnocení dodržování požadavků</p> <p>Organizace vytvoří, zavede a udržuje proces nebo procesy potřebné pro hodnocení plnění povinností týkajících se dodržování požadavků.</p> <p>Organizace musí</p> <p>a) určit četnost hodnocení dodržování požadavků;</p> <p>b) vyhodnotit dodržování požadavků a podle potřeby přijímat opatření;</p> <p>c) udržovat znalosti a vědomosti o zajišťování stavu dodržování požadavků.</p> <p>Organizace uchovává dokumentované informace jako důkaz o výsledku (výsledcích) hodnocení dodržování požadavků.</p> <p>A.9.2 Interní audit</p> <p>A.9.2.1 Obecně</p> <p>Organizace provádí interní audity v plánovaných intervalech, aby získala informace o tom, zda systém environmentálního řízení</p> <p>a) odpovídá</p> <p style="padding-left: 20px;">1) vlastním požadavkům organizace na její systém environmentálního řízení;</p> <p style="padding-left: 20px;">2) požadavkům této mezinárodní normy;</p> <p>b) je účinně zaveden a udržován.</p> <p>A.9.2.2 Program interního auditu</p> <p>Organizace stanoví, zavádí a udržuje program nebo programy interního auditu, včetně četnosti, metod, odpovědností, požadavků na plánování a podávání zpráv o interních auditech.</p> <p>Při stanovení programu interního auditu organizace zváží environmentální význam procesů, kterých se audity týkají, změny ovlivňující organizaci a výsledky předchozích auditů.</p> <p>Organizace musí</p> <p>a) stanovit kritéria auditu a předmět každého auditu;</p>	

▼ **M2**

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p>Požadavky na systém environmentálního řízení podle normy EN ISO 14001:2015</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p>Dodatečné požadavky pro organizace používající systém EMAS</p>
<p>b) vybírat auditory a provádět audity tak, aby byla zajištěna objektivita a nestrannost procesu auditu;</p> <p>c) zajistit, aby výsledky auditů byly předány ve formě zprávy příslušnému vedení.</p> <p>Organizace uchovává dokumentované informace jako důkaz o realizaci programu auditu a o výsledcích auditu.</p> <p>A.9.3 Přezkum vedením organizace</p> <p>Nejvyšší vedení přezkoumává systém environmentálního řízení organizace v plánovaných intervalech, aby byla zajištěna jeho trvalá vhodnost, přiměřenost a účinnost.</p> <p>Přezkum vedením organizace musí zahrnovat úvahy o</p> <p>a) stavu opatření vyplývajících z předchozích přezkumů vedením organizace;</p> <p>b) změnách</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) externích a interních záležitostí, které jsou relevantní pro systém environmentálního řízení; 2) potřeb a očekávání zainteresovaných stran, včetně povinností dodržovat požadavky; 3) významných environmentálních aspektů; 4) rizik a příležitostí; <p>c) míry, nakolik byly dosaženy obecné environmentální cíle;</p> <p>d) informací o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, včetně trendů v případě</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) neshod a nápravných opatření; 2) výsledků monitorování a měření; 3) plnění povinností dodržovat požadavky; 4) výsledků auditů; <p>e) přiměřenosti zdrojů;</p> <p>f) relevantním sdělení nebo sděleních od zainteresovaných stran, včetně stížností;</p> <p>g) příležitostech k neustálému zlepšování.</p> <p>Výstupy z přezkumu vedením organizace obsahují</p> <ul style="list-style-type: none"> — závěry týkající se neustálé vhodnosti, přiměřenosti a účinnosti systému environmentálního řízení; — rozhodnutí týkající se příležitostí k neustálému zlepšování; — rozhodnutí týkající se jakékoli potřeby změn systému environmentálního řízení, včetně potřeb zdrojů; — opatření, jsou-li zapotřebí, když nebyly obecné environmentální cíle splněny; — příležitosti ke zlepšování integrace systému environmentálního řízení s jinými obchodními procesy, je-li to zapotřebí; 	

▼ **M2**

<p style="text-align: center;">ČÁST A</p> <p>Požadavky na systém environmentálního řízení podle normy EN ISO 14001:2015</p>	<p style="text-align: center;">ČÁST B</p> <p>Dodatečné požadavky pro organizace používající systém EMAS</p>
<p>— důsledky týkající se strategického nasměrování organizace.</p> <p>Organizace uchovává dokumentované informace jako důkaz o výsledcích přezkumů vedením organizace.</p> <p>A.10 Zlepšování</p> <p>A.10.1 Obecně</p> <p>Organizace určí příležitosti ke zlepšování (viz 9.1, 9.2 a 9.3) a realizuje nezbytná opatření pro dosažení zamýšlených výstupů jejího systému environmentálního řízení.</p> <p>A.10.2 Neshoda a nápravné opatření</p> <p>Vyskytne-li se neshoda, musí organizace</p> <p>a) reagovat na neshodu a případně</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) přijmout opatření k řízení a nápravě neshody; 2) vypořádat se s následky, včetně zmírnění nepříznivých dopadů na životní prostředí; <p>b) hodnotit potřebu přijmout opatření pro odstranění příčin neshody, aby se tato neshoda neopakovala nebo se nevyskytla někde jinde, a to</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) přezkoumáním neshody; 2) určením příčin neshody; 3) určením, zda existují podobné neshody nebo by se mohly potenciálně vyskytnout; <p>c) realizovat potřebné opatření;</p> <p>d) přezkoumat účinnost přijatých nápravných opatření;</p> <p>e) provést změny v systému environmentálního řízení, je-li to zapotřebí.</p> <p>Nápravná opatření musí být přiměřená významu účinků neshod, které se vyskytly, včetně dopadu na životní prostředí.</p> <p>Organizace uchovává dokumentované informace jako důkazy o</p> <p>— povaze neshod a přijatých následných opatřeních;</p> <p>— výsledcích nápravných opatření.</p> <p>A.10.3 Neustálé zlepšování</p> <p>Organizace neustále zlepšuje vhodnost, přiměřenost a účinnost systému environmentálního řízení s cílem zvýšit vliv své činnosti na životní prostředí.</p>	
<p>⁽¹⁾ <i>Text této vnitrostátní normy je v příloze reprodukován se souhlasem CEN. Celé znění této vnitrostátní normy lze zakoupit od vnitrostátních normalizačních organizací, jejichž seznam je uveden na oficiální webové stránce CEN. Jakékoli reprodukování této přílohy pro komerční účely není povoleno.</i></p>	

▼ **M2***PŘÍLOHA III***INTERNÍ ENVIRONMENTÁLNÍ AUDIT****1. Program auditu a četnost auditů***1.1. Program auditu*

Program auditu má zajistit, aby byly vedení organizace poskytnuty informace potřebné k přezkumu vlivu činnosti organizace na životní prostředí a účinnosti systému environmentálního řízení a k prokázání toho, že tyto faktory má vedení pod kontrolou.

1.2. Cíle programu auditu

Cíle zahrnují zejména hodnocení stávajících systémů řízení a zjištění dodržování politiky a programu organizace, které zahrnuje dodržování požadavků vyplývajících z právních předpisů a jiných požadavků týkajících se životního prostředí.

1.3. Rozsah programu auditu

Celkový rozsah jednotlivých auditů nebo případně fází cyklu auditu musí být jasně definován a musí výslovně specifikovat

- 1) oblasti, kterých se to týká;
- 2) činnosti, na které se audit vztahuje;
- 3) environmentální kritéria, která je nutno vzít v úvahu;
- 4) období, které audit pokrývá.

Environmentální audit zahrnuje posouzení faktických údajů potřebných pro hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí.

1.4. Četnost auditů

Audit nebo cyklus auditu, který zahrnuje veškeré činnosti organizace, se provádí podle potřeby v intervalech nejdéle tří, případně čtyř let, pokud se uplatní výjimka stanovená v článku 7. Četnost, se kterou se provádí audit jednotlivých činností, se liší v závislosti na

- 1) charakteru, rozsahu a složitosti činností;
- 2) významu souvisejících dopadů na životní prostředí;
- 3) významu a naléhavosti problémů zjištěných předchozími audity;
- 4) historii environmentálních problémů.

U složitějších činností se závažnějším dopadem na životní prostředí se audit provádí častěji.

Organizace provádí audity nejméně jednou za rok, což napomůže vedení organizace a environmentálnímu ověřovateli prokázat, že má všechny významné environmentální aspekty pod kontrolou.

Organizace provádí audity týkající se

- 1) vlivu činnosti organizace na životní prostředí a
- 2) dodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů a jiných požadavků týkajících se životního prostředí touto organizací.

▼ M2**2. Činnosti při provádění auditu**

Činnosti při provádění auditu zahrnují pohovory s pracovníky ohledně vlivu činnosti organizace na životní prostředí, kontrolu provozních podmínek a zařízení a přezkum záznamů, písemných postupů a ostatní příslušné dokumentace. Tyto činnosti se provádějí s cílem vyhodnotit vliv činnosti organizace na životní prostředí, pro kterou se provádí audit, za účelem zjištění, zda splňuje příslušné normy, předpisy nebo obecné a specifické environmentální cíle. Musí rovněž zjistit, zda je stávající systém řízení environmentální odpovědnosti a vlivu činnosti organizace na životní prostředí účinný a přiměřený, a zahrnují tudíž mimo jiné namátkovou kontrolu dodržování těchto kritérií, aby se zjistila účinnost celého systému řízení.

Do procesu provádění auditu by měly být zahrnuty zejména tyto kroky:

- 1) pochopení systémů řízení;
- 2) posouzení silných a slabých míst systémů řízení;
- 3) shromáždění důkazů, které prokazují, zda systém řízení je či není výkonný;
- 4) vyhodnocení zjištění auditu;
- 5) příprava závěrů auditu;
- 6) zpráva o zjištěních a závěrech auditu.

3. Zpráva o zjištěních a závěrech auditu

Hlavním cílem písemné zprávy o auditu je

- 1) dokumentovat rozsah auditu;
- 2) informovat vedení organizace o stavu naplňování environmentální politiky dané organizace a o environmentálním pokroku organizace;
- 3) informovat vedení organizace o stavu dodržování požadavků vyplývajících z právních předpisů a jiných požadavků týkajících se životního prostředí a o opatřeních přijatých s cílem zajistit prokázání tohoto dodržování;
- 4) informovat vedení organizace o účinnosti a spolehlivosti opatření pro sledování a zmírňování dopadů činnosti na životní prostředí;
- 5) případně prokázat potřebu nápravných opatření.

Písemná zpráva o auditu obsahuje potřebné informace pro splnění těchto cílů.

▼ **M3***PŘÍLOHA IV***PODÁVÁNÍ ZPRÁV O VLIVU ČINNOSTI ORGANIZACE NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ****A. Úvod**

Informace o životním prostředí se předkládají jasným a logickým způsobem a měly by být pokud možno dostupné v elektronické podobě. Organizace určí nejvhodnější formu uživatelsky vstřícného zpřístupnění těchto informací zainteresovaným osobám.

B. Environmentální prohlášení

Environmentální prohlášení musí zahrnovat alespoň prvky a splňovat minimální požadavky uvedené níže:

- a) přehled činností, výrobků a služeb dané organizace, její případný vztah k mateřským organizacím a jasný a jednoznačný popis rozsahu registrace v systému EMAS včetně seznamu lokalit do této registrace zahrnutých;
- b) environmentální politiku a stručný popis správní struktury podporující systém environmentálního řízení dané organizace;
- c) popis všech významných přímých a nepřímých environmentálních aspektů, které vedou k významným dopadům organizace na životní prostředí, stručný popis přístupu uplatňovaného k určení jejich významu a vysvětlení charakteru dopadů souvisejících s těmito aspekty;
- d) popis obecných a specifických environmentálních cílů ve vztahu k významným environmentálním aspektům a dopadům na životní prostředí;
- e) popis zavedených a plánovaných opatření ke zlepšení vlivu činnosti organizace na životní prostředí, k dosažení obecných a specifických cílů a k zajištění souladu s právními předpisy týkajícími se životního prostředí.

V případě dostupnosti by měl být uveden odkaz na příslušné osvědčené postupy pro environmentální řízení prezentované v odvětvových referenčních dokumentech uvedených v článku 46;

- f) přehled dostupných údajů o vlivu činnosti organizace na životní prostředí s ohledem na její významné environmentální aspekty.

Zpráva musí podávat informace jak o klíčových indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí, tak o specifických indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je uvedeno v oddílu C. Existují-li obecné a specifické environmentální cíle, vykazují se příslušné údaje;

- g) odkaz na hlavní právní ustanovení, která musí organizace zohledňovat, aby zajistila soulad s právními předpisy týkajícími se životního prostředí, a prohlášení o dodržování právních předpisů;
- h) potvrzení týkající se požadavků čl. 25 odst. 8 a jméno a akreditační číslo nebo číslo licence environmentálního ověřovatele a datum schválení. Místo něho lze použít prohlášení uvedené v příloze VII podepsané environmentálním ověřovatelem.

Aktualizované environmentální prohlášení musí obsahovat alespoň prvky a splňovat minimální požadavky uvedené v písmenech e) až h).

▼ **M3**

Organizace se mohou rozhodnout, že do svého environmentálního prohlášení začlení doplňující věcné informace související s jejich činnostmi, výrobky a službami nebo s jejich dodržováním konkrétních požadavků. Všechny informace obsažené v environmentálním prohlášení musí být schváleny environmentálním ověřovatelem.

Environmentální prohlášení lze začlenit do jiných dokumentů dané organizace sloužících k podávání informací (např. do zpráv o řízení, udržitelnosti nebo sociální odpovědnosti podniků). V případě začlenění do takových dokumentů je třeba jasně rozlišit schválené informace od neschválených. Environmentální prohlášení musí být jasně označeno (např. pomocí loga EMAS) a dokument musí obsahovat stručné vysvětlení schvalovacího postupu v rámci systému EMAS.

C. Podávání zpráv na základě indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí a kvalitativních informací

1. Úvod

V environmentálním prohlášení i aktualizovaném environmentálním prohlášení podávají organizace informace o svých významných přímých a nepřímých environmentálních aspektech s použitím klíčových indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí a specifických indikátorů vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jak je uvedeno níže. V případě, že nejsou k dispozici kvantitativní údaje, podávají organizace kvalitativní informace, jak je popsáno v bodě 4.

Ve zprávě se uvádějí údaje o aktuálních vstupech a výstupech. Pokud by zveřejnění negativně ovlivnilo důvěrnost obchodních nebo průmyslových informací dané organizace stanovenou vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Společenství na ochranu oprávněných hospodářských zájmů, může být organizaci povoleno tuto informaci ve zprávě indexovat, např. stanovením základního roku (s indexem 100), z něhož by byl vývoj aktuálního vstupu/výstupu zřejmý.

Indikátory:

- a) udávají přesné hodnocení vlivu činnosti organizace na životní prostředí;
- b) jsou srozumitelné a jednoznačné;
- c) umožňují meziroční srovnání pro účely vyhodnocení, zda došlo ke zlepšení vlivu činnosti organizace na životní prostředí; aby bylo toto srovnání možné, informace se podávají alespoň za tři roky činnosti, jsou-li údaje k dispozici;
- d) umožňují případné srovnání s odvětvovými, vnitrostátními nebo regionálními měřítky;
- e) v příslušných případech umožňují srovnání s právními požadavky.

Za tímto účelem organizace stručně vymezí oblast (včetně organizačních a materiálních limitů, použitelnosti a metodiky výpočtu), kterou každý z ukazatelů pokrývá.

▼ **M3**2. *Klíčové indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí*

a) Klíčové indikátory se zaměřují na vliv činnosti v následujících klíčových environmentálních oblastech:

- i) energie;
- ii) materiály;
- iii) voda;
- iv) odpady;
- v) využívání půdy s ohledem na biologickou rozmanitost a
- vi) emise.

Podávání zpráv o klíčových indikátorech vlivu činnosti organizace na životní prostředí je povinné. Organizace však mohou zhodnotit relevantnost těchto ukazatelů v kontextu svých významných environmentálních aspektů a dopadů na životní prostředí. Pokud organizace dospěje k závěru, že jeden či vícero klíčových indikátorů není z hlediska jejich významných environmentálních aspektů a dopadů na životní prostředí relevantní, nemusí o daných klíčových indikátorech podávat zprávy. V takovém případě uvede organizace v environmentálním prohlášení jasné a odůvodněné vysvětlení, proč tak nečiní.

b) Každý klíčový indikátor se skládá:

- i) z číselného údaje A, který uvádí celkové roční vstupy/výstupy v dané oblasti;
- ii) z číselného údaje B, který vyjadřuje roční referenční hodnotu odrážející činnost dané organizace, a
- iii) z číselného údaje R, který ukazuje poměr mezi údaji A a B.

Každá organizace podá u každého indikátoru informace ke všem třem prvkům.

c) Údaj o celkových ročních vstupech/výstupech v dané oblasti (číselný údaj A) se vyказuje následovně:

- i) pokud jde o energii:
  - „celková přímá spotřeba energie“ odpovídá celkovému množství energie spotřebované za rok danou organizací,
  - „celková spotřeba energie z obnovitelných zdrojů“ odpovídá celkovému množství energie vyrobené z obnovitelných zdrojů spotřebované za rok danou organizací,
  - „celková výroba energie z obnovitelných zdrojů“ odpovídá celkovému množství energie vyrobené za rok danou organizací z obnovitelných zdrojů.

O tomto posledním prvku se podávají zprávy pouze v případě, že celková vyrobená organizací z obnovitelných zdrojů značně převyšuje celkové množství energie z obnovitelných zdrojů spotřebované danou organizací, nebo pokud organizace vlastní vyrobenou obnovitelnou energii nespotebovala.

▼ **M3**

Jsou-li spotřebovávány nebo v případě obnovitelných energií vyráběny různé typy energie (např. elektřina, teplo, paliva nebo jiné), vykazuje se jejich roční spotřeba nebo produkce samostatně, jak je zapotřebí.

Energie by se měla pokud možno vyjadřovat v kWh, MWh, GJ nebo jiných jednotkách, které se běžně používají k vykazování daného typu spotřebované nebo vyráběné energie;

ii) pokud jde o materiály:

— „roční množstevní tok používaných klíčových materiálů“ (kromě nosičů energie a vody), se pokud možno vyjadřuje v jednotkách hmotnosti (např. v kilogramech nebo tunách) nebo objemu (např. v m³) nebo v jiných jednotkách běžně používaných v předmětném odvětví.

Jsou-li používány různé typy materiálů, měl by se jejich roční množstevní tok vykazovat samostatně, jak je zapotřebí;

iii) pokud jde o vodu:

— „celková roční spotřeba vody“ se vyjadřuje v jednotkách objemu (např. litrech nebo m³);

iv) pokud jde o odpady:

— „celková roční produkce odpadu“ se vykazuje v rozdělení podle druhu a vyjadřuje se pokud možno v jednotkách hmotnosti (např. v kilogramech nebo tunách) nebo objemu (např. v m³) nebo v jiných jednotkách běžně používaných v předmětném odvětví,

— „celková roční produkce nebezpečného odpadu“ se vyjadřuje pokud možno v jednotkách hmotnosti (např. v kilogramech nebo tunách) nebo v m³ nebo jiných jednotkách běžně používaných v předmětném odvětví;

v) pokud jde o využívání půdy s ohledem na biologickou rozmanitost:

— vykazují se způsoby využívání půdy s ohledem na biologickou rozmanitost a používají se plošné jednotky (např. m² nebo ha):

— celkové využití půdy,

— celková zakrytá plocha,

— celková přírodně orientovaná plocha v rámci lokality,

— celková přírodně orientovaná plocha mimo lokalitu.

„Přírodně orientovanou plochou“ se rozumí plocha určená primárně k ochraně či obnově přírody. Přírodně orientované plochy se mohou nacházet v rámci lokality a zahrnovat střechy, fasády, vodní drenáže či jiné prvky, které jsou navrženy, upraveny nebo spravovány tak, aby podporovaly biologickou rozmanitost. Přírodně orientované plochy se mohou nacházet i mimo lokalitu organizace, avšak organizace je musí vlastnit či spravovat a tyto plochy musí být primárně určeny k podpoře biologické rozmanitosti. Popsat lze také plochy ve správnosti, které jsou určeny k podpoře biologické rozmanitosti, za předpokladu, že u správy je jasně vymezen její rozsah.

▼ **M3**

„Zakrytou plochou“ se rozumí jakákoli plocha, na které byla zakryta původní půda (např. silnicí) a která se tak stala nepropustnou. Tato nepropustnost s sebou může nést dopady na životní prostředí;

vi) pokud jde o emise:

— „celkové roční emise skleníkových plynů“ zahrnují alespoň emise CO₂, CH₄, N₂O, HFC, PFC, NF₃ a SF₆ a vyjadřují se v tunách ekvivalentu CO₂,

Organizace by měla zvážit vykazování emisí skleníkových plynů podle některé zavedené metodiky, jako je např. Greenhouse Gas Protocol.

— „celkové roční emise do ovzduší“ zahrnují alespoň emise SO₂, NO_x a PM a vyjadřují se v kilogramech nebo tunách.

d) Roční referenční hodnota odrážející činnost dané organizace (číselný údaj B) se vybírá a vykazuje podle těchto požadavků:

Číselný údaj B musí:

- i) být srozumitelný;
- ii) být údajem, který nejlépe vystihuje celkovou roční činnost organizace;
- iii) umožňovat správný popis vlivu činnosti organizace na životní prostředí s přihlédnutím ke zvláštnostem a aktivitám dané organizace;
- iv) být běžnou referenční hodnotou pro odvětví, v němž organizace působí, může jít například o:
  - celkovou roční fyzickou produkci,
  - celkový počet zaměstnanců,
  - celkový počet přenocování,
  - celkový počet obyvatel v oblasti (v případě veřejné správy),
  - tuny zpracovaného odpadu (u organizací činných v odvětví nakládání s odpady),
  - celkovou vyrobenou energii (u organizací činných v odvětví výroby energie);
- v) zajišťovat porovnatelnost vykazovaných ukazatelů v průběhu času. Jakmile je číselný údaj B definován, používá se v následujících environmentálních prohlášeních.

Změnu číselného údaje B je v environmentálním prohlášení třeba vysvětlit. V případě změny číselného údaje B organizace zajistí, aby bylo možné údaj za dobu nejméně tří let porovnávat pomocí přepočtu ukazatelů za předchozí roky podle nově definovaného číselného údaje B.

▼ **M3****3. Specifické indikátory vlivu činnosti organizace na životní prostředí**

Každá organizace také každoročně podává zprávy o vlivu své činnosti na životní prostředí, pokud jde o významné přímé a nepřímé environmentální aspekty a dopady na životní prostředí, které souvisejí s jejími klíčovými podnikatelskými činnostmi, jsou měřitelné a ověřitelné a nejsou již zahrnuty pod klíčové ukazatele.

Podávání zpráv o těchto ukazatelích probíhá v souladu s požadavky stanovenými v úvodu tohoto oddílu.

Pokud jsou k dispozici, zohlední organizace odvětvové referenční dokumenty uvedené v článku 46, aby se usnadnilo určení příslušných odvětvových specifických ukazatelů.

4. Podávání zpráv o významných environmentálních aspektech na základě kvalitativních informací

V případě, že pro podávání zpráv o významných přímých nebo nepřímých environmentálních aspektech nejsou k dispozici kvantitativní údaje, podávají organizace zprávy o vlivu své činnosti na životní prostředí na základě informací kvalitativních.

D. Místní odpovědnost

Organizace registrované v systému EMAS mohou mít zájem o sestavení jednoho společného environmentálního prohlášení pokrývajícího několik různých zeměpisných lokalit.

Jelikož záměrem systému EMAS je zajistit místní odpovědnost, postarají se organizace o to, aby byly ve společném environmentálním prohlášení jasně určeny a vykázány významné dopady každé lokality na životní prostředí.

E. Přístup veřejnosti k informacím

Organizace zajistí, že bude schopna environmentálnímu ověřovateli prokázat, že kdokoli, kdo se zajímá o vliv její činnosti na životní prostředí, může snadno a bezplatně získat přístup k informacím požadovaným podle oddílu B a C. Za účelem zajištění takové transparentnosti by environmentální prohlášení mělo být pokud možno veřejně dostupné na internetových stránkách organizace.

Organizace zajistí, aby tyto informace o jednotlivé lokalitě nebo organizaci byly zveřejněny v úředním jazyce či jazycích (nebo v jednom z úředních jazyků) členského státu nebo třetí země, kde se daná lokalita nebo organizace nachází.

V případě společného environmentálního prohlášení kromě toho organizace zajistí, aby (pro účely registrace) tyto informace byly k dispozici v úředním jazyce či jazycích (nebo v jednom z úředních jazyků) členského státu, kde je organizace registrována, nebo v úředním jazyce či jazycích (v jednom z úředních jazyků) Unie dohodnutých s příslušným orgánem odpovědným za registraci.

Environmentální prohlášení může být taktéž dostupné v dalších jazycích, a to za předpokladu, že obsah přeloženého dokumentu je v souladu s obsahem původního environmentálního prohlášení schváleného environmentálním ověřovatelem a že je v něm jasně uvedeno, že se jedná o překlad schváleného dokumentu.

▼ B*PŘÍLOHA V***LOGO EMAS****▼ M1**

1. Toto logo se může používat v libovolném z 24 jazyků, pokud je použit následující text:

bulharština:	„Проверено управление по околна среда“
čeština:	„Ověřený systém environmentálního řízení“
chorvatština:	„Verificirani sustav upravljanja okolišem“
dánština:	„Verificeret miljøledelse“
nizozemština:	„Geverifieerd milieuzorgsysteem“
angličtina:	„Verified environmental management“
estonština:	„Tõendatud keskkonnajuhtimine“
fínština:	„Todennettu ympäristöasioiden hallinta“
francouzština:	„Management environnemental vérifié“
němčina:	„Geprüftes Umweltmanagement“
řečtina:	„επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση“
maďarština:	„Hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer“
italština:	„Gestione ambientale verificata“
irština:	„Bainistíocht comhshaoil fíoraithe“
lotyština:	„Verificēta vides pārvaldība“
litevština:	„Įvertinta aplinkosaugos vadyba“
maltština:	„Immanigġjar Ambjentali Verifikat“
poľština:	„Zweryfikowany system zarządzania środowiskowego“
portugalština:	„Gestão ambiental verificada“
rumunština:	„Management de mediu verificat“
slovenština:	„Overené environmentálne manažérstvo“
slovinština:	„Preverjen sistem ravnanja z okoljem“
španělština:	„Gestión medioambiental verificada“
švédština:	„Verifierat miljöledningssystem“

▼B

2. Logo se používá buď

- ve třech barvách (Pantone č. 355 zelená; Pantone č. 109 žlutá; Pantone č. 286 modrá),
- černé,
- bílé, nebo
- v šedém odstínu.

PŘÍLOHA VI

ÚDAJE POTŘEBNÉ K REGISTRACI

(informace poskytnuté podle potřeby)

1. ORGANIZACE

Název .....

Adresa .....

Obec .....

PSČ .....

Stát/provincie/region/samosprávná oblast .....

Kontaktní osoba .....

Telefonní číslo .....

Faxové číslo .....

Emailová adresa .....

Adresa internetových stránek .....

Kde je environmentální prohlášení nebo aktualizované environmentální prohlášení přístupné veřejnosti:

a) v tištěné podobě .....

b) v elektronické podobě .....

Registrační číslo .....

Datum registrace .....

Datum pozastavení registrace .....

Datum zrušení registrace .....

Termín vypracování příštího environmentálního prohlášení .....

Termín vypracování příštího aktualizovaného environmentálního prohlášení .....

Žádost o výjimku podle článku 7
ANO – NE .....

Kód NACE činnosti .....

Počet zaměstnanců .....

Obrat nebo bilanční suma roční rozvahy .....

2. MÍSTO

Název .....

Adresa .....

PSČ .....

Obec .....

Stát/země/region/samosprávná oblast .....

▼ B

Kontaktní osoba	.....
Telefonní číslo	.....
Faxové číslo	.....
Emailová adresa	.....
Adresa internetových stránek	.....
Kde je environmentální prohlášení nebo aktualizované environmentální prohlášení přístupné veřejnosti:	
a) v tištěné podobě	.....
b) v elektronické podobě	.....
Registrační číslo	.....
Datum registrace	.....
Datum pozastavení registrace	.....
Datum zrušení registrace	.....
Termín vypracování příštího environmentální prohlášení	.....
Termín vypracování příštího aktualizovaného environmentální prohlášení	.....
Žádost o výjimku podle článku 7 ANO – NE	.....
Kód NACE činnosti	.....
Počet zaměstnanců	.....
Obrat nebo bilanční suma roční rozvahy	...
3. ENVIRONMENTÁLNÍ OVĚŘOVATEL	
Jméno environmentálního ověřovatele	.....
Adresa	.....
PSČ	.....
Obec	.....
Stát/provincie/region/samosprávná oblast	.....
Telefonní číslo	.....
Faxové číslo	.....
Emailová adresa	.....
Registrační číslo akreditace nebo licence	.....
Rozsah působnosti akreditace nebo licence (kódy NACE)	.....
Akreditační nebo licenční orgán	.....
V ... dne .../.../20 ...	.....
Podpis zástupce organizace	.....

▼ **B**

PŘÍLOHA VII

PROHLÁŠENÍ O ČINNOSTECH ENVIRONMENTÁLNÍHO OVĚŘOVATELE

..... (jméno).

s registračním číslem environmentálního ověřovatele EMAS .....

akreditovaný nebo licencovaný pro oblast působnosti ..... (kód NACE)

prohlašuje, že ověřil/a, zda místo(a) či celá organizace, jak je uvedeno v environmentálním prohlášení/aktualizovaném environmentálním prohlášení (*), ... (název organizace)

s registračním číslem (je-li k dispozici) .....

splňuje veškeré požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému environmentálního řízení podniků a auditu (EMAS).

Svým podpisem prohlašuji, že

— ověření a schválení bylo provedeno v úplném souladu s požadavky nařízení (ES) č. 1221/2009,

— výsledky ověřování a schválení potvrzují, že neexistují důkazy o nedodržování příslušných požadavků vyplývajících z právních předpisů týkajících se životního prostředí,

— údaje a informace uvedené v environmentálním prohlášení/aktualizovaném environmentálním prohlášení (*) organizace/místa (*) odrážejí spolehlivý, důvěryhodný a správný obraz všech činností organizace/místa (*) v rámci oblasti působnosti uvedené v environmentálním prohlášení.

Tento dokument nenahrazuje registraci v systému EMAS. Registraci v systému EMAS může vystavit pouze příslušný orgán podle nařízení (ES) č. 1221/2009. Tento dokument se nesmí používat jako samostatná informace pro komunikaci s veřejností.

V ... dne .../.../20....

Podpis

(*) nehodící se škrtněte

PŘÍLOHA VIII

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	<i>Článek 1</i>
Čl. 1 odst. 2 písm. a)	—
Čl. 1 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 1 odst. 2 písm. c)	—
Čl. 1 odst. 2 písm. d)	—
Čl. 2 písm. a)	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 písm. b)	—
Čl. 2 písm. c)	Čl. 2 odst. 2
Čl. 2 písm. d)	—
Čl. 2 písm. e)	Čl. 2 odst. 9
Čl. 2 písm. f)	Čl. 2 odst. 4
Čl. 2 písm. g)	Čl. 2 odst. 8
Čl. 2 písm. h)	Čl. 2 odst. 10
Čl. 2 písm. i)	Čl. 2 odst. 11
Čl. 2 písm. j)	Čl. 2 odst. 12
Čl. 2 písm. k)	Čl. 2 odst. 13
Čl. 2 písm. l)	Čl. 2 odst. 16
Čl. 2 písm. l) bod i)	—
Čl. 2 písm. l) bod ii)	—
Čl. 2 písm. m)	—
Čl. 2 písm. n)	Čl. 2 odst. 17
Čl. 2 písm. o)	Čl. 2 odst. 18
Čl. 2 písm. p)	—
Čl. 2 písm. q)	Čl. 2 odst. 20
Čl. 2 písm. r)	—
Čl. 2 písm. s) první pododstavec	Čl. 2 odst. 21
Čl. 2 písm. s) druhý pododstavec	—
Čl. 2 písm. t)	Čl. 2 odst. 22
Čl. 2 písm. u)	—
Čl. 3 odst. 1	—

▼B

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 3 odst. 2 písm. a) první pododstavec	Čl. 4 odst. 1 písm. a) a b)
Čl. 3 odst. 2 písm. a) druhý pododstavec	Čl. 4 odst. 3
Čl. 3 odst. 2 písm. b)	Čl. 4 odst. 1 písm. c)
Čl. 3 odst. 2 písm. c)	Čl. 4 odst. 1 písm. d)
Čl. 3 odst. 2 písm. d)	Čl. 4 odst. 5
Čl. 3 odst. 2 písm. e)	Čl. 5 odst. 2 první pododstavec; čl. 6 odst. 3
Čl. 3 odst. 3 písm. a)	Čl. 6 odst. 1 písm. a)
Čl. 3 odst. 3 písm. b) první věta	Čl. 6 odst. 1 písm. b) a c)
Čl. 3 odst. 3 písm. b) druhá věta	Čl. 7 odst. 1
Čl. 4 odst. 1	—
Čl. 4 odst. 2	Čl. 51 odst. 2
Čl. 4 odst. 3	—
Čl. 4 odst. 4	—
Čl. 4 odst. 5 první věta	Čl. 25 odst. 10 první pododstavec druhá věta
Čl. 4 odst. 5 druhá věta	Čl. 25 odst. 10 druhý pododstavec
Čl. 4 odst. 6	<i>Článek 41</i>
Čl. 4 odst. 7	—
Čl. 4 odst. 8 první pododstavec	Čl. 30 odst. 1
Čl. 4 odst. 8 druhý pododstavec	Čl. 30 odst. 3 a 5
Čl. 4 odst. 8 třetí pododstavec první a druhá věta	Čl. 31 odst. 1
Čl. 4 odst. 8 třetí pododstavec poslední věta	Čl. 31 odst. 2
Čl. 5 odst. 1	Čl. 11 odst. 1 první pododstavec
Čl. 5 odst. 2	Čl. 11 odst. 3
Čl. 5 odst. 3 první věta	Čl. 12 odst. 1
Čl. 5 odst. 3 druhá věta první odrážka	Čl. 12 odst. 1 písm. a)
Čl. 5 odst. 3 druhá věta druhá odrážka	Čl. 12 odst. 1 písm. b)
Čl. 5 odst. 4	Čl. 11 odst. 1 druhý a třetí pododstavec

▼B

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 5 odst. 5 první věta	Čl. 16 odst. 1
Čl. 5 odst. 5 druhá věta	Čl. 16 odst. 3 první věta
Čl. 5 odst. 5 třetí věta	Čl. 17 odst. 1
Čl. 5 odst. 5 čtvrtá věta	Čl. 16 odst. 3 druhý pododstavec a čl. 16 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 6 bod 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 6 bod 1 první odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) a čl. 5 odst. 2 písm. a)
Čl. 6 bod 1 druhá odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) a čl. 5 odst. 2 písm. c)
Čl. 6 bod 1 třetí odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. a) a čl. 5 odst. 2 písm. d)
Čl. 6 bod 1 čtvrtá odrážka	Čl. 13 odst. 2 písm. c)
Čl. 6 bod 1 druhý pododstavec	Čl. 13 odst. 2 první věta
Čl. 6 bod 2	Čl. 15 odst. 3
Čl. 6 bod 3 první odrážka	čl. 15 odst. 3 písm. a)
Čl. 6 bod 3 druhá odrážka	čl. 15 odst. 3 písm. b)
Čl. 6 bod 3 třetí odrážka	—
Čl. 6 bod 3 poslední věta	Čl. 15 odst. 8
Čl. 6 bod 4 první pododstavec	Čl. 15 odst. 2
Čl. 6 bod 4 druhý pododstavec	Čl. 15 odst. 4
Čl. 6 bod 5 první věta	Čl. 15 odst. 6
Čl. 6 bod 5 druhá věta	Čl. 15 odst. 8 a 9
Čl. 6 bod 6	Čl. 15 odst. 10
Čl. 7 odst. 1	Čl. 28 odst. 8
Čl. 7 odst. 2 první věta	Čl. 12 odst. 2
Čl. 7 odst. 2 druhá věta	Čl. 12 odst. 3
Čl. 7 odst. 3	Čl. 42 odst. 2 písm. a)
Čl. 8 odst. 1 první věta	Čl. 10 odst. 1
Čl. 8 odst. 1 druhá věta	Čl. 10 odst. 2
Čl. 8 odst. 2	—
Čl. 8 odst. 3 první pododstavec	Čl. 10 odst. 4
Čl. 8 odst. 3 druhý pododstavec	—
Čl. 9 odst. 1 návětí	v čl. 4 odst. 3,

▼**B**

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 9 odst. 1 písm. a)	Čl. 45 odst. 4
Čl. 9 odst. 1 písm. b)	Čl. 45 odst. 4
Čl. 9 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 45 odst. 5
Čl. 9 odst. 2	—
Čl. 10 odst. 1	—
Čl. 10 odst. 2 první pododstavec	Čl. 38 odst. 1 a 2
Čl. 10 odst. 2 druhý pododstavec první věta	<i>Článek 41</i>
Čl. 10 odst. 2 druhý pododstavec druhá věta	<i>Článek 47</i>
Čl. 11 odst. 1 první pododstavec	<i>Článek 36</i>
Čl. 11 odst. 1 první odrážka	Čl. 36 písm. a)
Čl. 11 odst. 1 druhá odrážka	Čl. 36 písm. c)
Čl. 11 odst. 1 třetí odrážka	Čl. 36 písm. b)
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec první věta	Čl. 37 odst. 1
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec druhá věta	—
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec třetí věta	Čl. 37 odst. 2
Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec čtvrtá věta	Čl. 37 odst. 3
Čl. 11 odst. 2	Čl. 43 odst. 2
Čl. 11 odst. 3 první věta	Čl. 41 odst. 2
Čl. 11 odst. 3 druhá věta	<i>Článek 47</i>
Čl. 12 odst. 1 písm. a)	—
Čl. 12 odst. 1 písm. b)	Čl. 35 odst. 1
Čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec	—
Čl. 12 odst. 2	<i>Článek 41</i> odst. 2
Čl. 12 odst. 3	—
<i>Článek 13</i>	<i>Článek 40</i> odst. 1
Čl. 14 odst. 1	Čl. 49 odst. 1
Čl. 14 odst. 2	—
Čl. 14 odst. 3	—
Čl. 15 odst. 1	<i>Článek 50</i>

▼B

Nařízení (ES) č. 761/2001	Toto nařízení
Čl. 15 odst. 2	<i>Článek 48</i>
Čl. 15 odst. 3	—
Čl. 16 odst. 1	Čl. 39 odst. 1
Čl. 16 odst. 2	<i>Článek 42 odst. 2</i>
Čl. 17 odst. 1	—
Čl. 17 odst. 2, 3 a 4	Čl. 51 odst. 2
Čl. 17 odst. 5	—
<i>Článek 18</i>	<i>Článek 52</i>